

CULTUURRAAD
VOORDE
NEDERLANDSECULTUURGEMEENSCHAP

ZITTING 1979- 1980

Nr. 6

HANDELINGEN

Vergadering van dinsdag 5 februari 1980

INHOUDSOPGAVE

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Afwezig met kennisgeving, blz. 171

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verzending, blz. 171

VERSLAG

Indiening, blz. 171

JAARVERSLAG

Indiening, blz. 171

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER, blz. 171

VRAGEN (R.v.O. art. 52)

1. Vraag van de heer A. DE BEUL tot de Minister van de Nederlandse Gemeenschap over de viering van het honderdvijftigjarig bestaan van België in de Verenigde Staten van Amerika en de miskenning van de Nederlandse cultuurgemeenschap, blz. 171
2. Vraag van de heer A. DE BEUL tot de Minister van de Nederlandse Gemeenschap over het uitblijven van de vernieuwing van de centrale commissie bij de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en de gevolgen ervan voor de afhandeling van de aanhangige zaken, blz. 173

ONTWERP VAN DECREET houdende de rijks-subsidieregeling voor de Nederlandstalige organisaties van amateuristische kunstbeoefening — 13 (B.Z. 1979)-Nrs. 1 tot 13

Algemene bespreking, blz. 174

Sprekers : de heren M. OLIVIER, verslaggever, I. VAN BELLE, mevrouw G. DIELENS, de heren W. SEEUWS, C. VAN ELSSEN, H. ADRIAENSENS, mevrouw R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap

Artikelsgewijze bespreking, blz. 187

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verzending, blz. 192

ONTWERP VAN DECREET houdende de rijks-subsidieregeling voor de Nederlandstalige organisaties van amateuristische kunstbeoefening — 13 (B.Z. 1979)-Nrs. 1 tot 13

Naamstemming, blz. 193

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN, blz. 193

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 51)

Indiening, blz. 193

RECHTZETTINGEN, blz. 194

VOORZITTER : de heer H. BOEL

De heren W. Verleysen en A. Laridon, Secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

— *De vergadering wordt geopend om 14.35 uur.*

DE VOORZITTER : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

DE VOORZITTER : Ik deel aan de Raad mee dat zijn ingekomen berichten van verhindering van de leden :

Renaat Peeters, F. Van Acker, Rik Vandekerckhove, M. Van Herreweghe, gezondheidsredenen ;

J. van Waterschoot, buitenslands ;

A. Canipel, A. De Cordier, O. De Mey, J. De Seranno, J. Henckens, F. Piot, Robert Vandekerckhove, W. Van Renterghem, ambtsverplichtingen.

VOORSTEL VAN DECREET

Indiening en verzending

DE VOORZITTER : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend en naar de bevoegde commissie verzonden :

— Voorstel van decreet van de heer J. Somers ter bescherming van verwaarloosde cultuurgoederen — 96 (1979-1980)-Nr. 1.

Verzonden naar de Commissie voor culturele promotie en het cultureel patrimonium.

VERSLAG

Indiening

DE VOORZITTER : Het volgende verslag werd ingediend :

— door de heer M. Olivier namens de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming en sport over het ontwerp van decreet houdende de rijkssubsidieregeling voor de Nederlandstalige organisaties van amateuristische kunstbeoefening — 13 (B.Z. 1979)-Nr. 13

JAARVERSLAG

Indiening

DE VOORZITTER : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

— Jaarverslag van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Dit verslag ligt ter inzage op het Secretariaat van de Raad, Afdeling Openbare Vergadering.

MEDEDELING VAN DE VOORZITTER

DE VOORZITTER : Dames en heren, ik wil u mededelen dat wij, conform de bepalingen van het decreet van 28 december 1979 houdende het statuut van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, eerlang de leden van de Raad van Beheer van de BRT moeten benoemen. Met het oog daarop is de voorgeschreven oproep tot de kandidaten in het Belgisch Staatsblad van vandaag, 5 februari, verschenen.

De kandidaten beschikken over een termijn van dertig dagen om hun kandidaatstelling bij het Bureau van de Cultuurraad in te dienen, dat wil zeggen dat die termijn op 6 maart eerstkomende wordt afgesloten.

De bedoeling is dat wij de Raad van Beheer van de BRT dan tijdens onze openbare vergadering van 18 maart aanstaande zouden benoemen, zulks onder meer gelet op de ons door het decreet opgelegde benoemingstermijn en een aantal praktische problemen inzake vergaderingsdata die daarmee verband houden, alsmede het feit dat de bevoegde Minister eveneens de mogelijkheid moet worden geboden het decreet tijdig ten uitvoer te leggen.

Graag wou ik dan ook de verschillende fracties — en inzonderheid de Fractievoorzitters — verzoeken alle maatregelen te nemen welke zij nodig achten om die benoeming binnen de gestelde termijn mogelijk te maken.

VRAGEN (R.v.O. art. 52)

1. Vraag van de heer A. De Beul tot de Minister van de Nederlandse Gemeenschap over de viering van het honderdvijftigjarig bestaan van België in de Verenigde Staten van Amerika en de miskenning van de Nederlandse cultuurgemeenschap

DE VOORZITTER : Dames en heren, aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de Minister van de Nederlandse Gemeenschap over de viering van het honderdvijftigjarig bestaan van België in de Verenigde Staten van Amerika en de miskenning van de Nederlandse cultuurgemeenschap.

De heer De Beul heeft het woord.

DE HEER A. DE BEUL (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, via een recente persconferentie van de Minister van Buitenlandse Zaken mochten wij vernemen dat

het hondervijftigjarig bestaan van België in de Verenigde Staten zal gevierd worden onder de benaming «Belgium Today» en dit met een vijftigtal programma's : tentoonstellingen, concerten, seminaries, filmfestivals, ballet- en theatervoorstellingen.

Deze manifestaties werden volgens La Libre Belgique van 4 januari jongstleden voorbereid door een speciaal daartoe opgericht comité onder de benaming « Belgium Today » .

Kan mevrouw de Minister mij de juiste samenstelling van dit comité mededelen ?

Verder wens ik te vernemen hoe het komt dat tijdens de geplande televisie-uitzendingen hoofdzakelijk Franstalige produkties (Maurice Béjart, Jean Vallée, Annie Cordy, Le Ballet du XXe Siècle, Le Théâtre de Toone enz.) aan bod komen, terwijl aan Waalse steden als Bastogne en Stavelot speciale aandacht wordt gewijd maar niet aan Vlaamse steden.

Kan mevrouw de Minister mij ook mededelen hoe het komt dat van de levende plastische kunstenaars alleen Franstaligen als Pol Bury, Pierre Alechinsky en Paul Delvaux de kans krijgen om deel te nemen aan de geplande tentoonstellingen ? Hierbij dient nog te worden opgemerkt dat naast deze «bekende» kunstenaars ook nog een aantal minder bekende als Alain Leroy, Paul Blavier en Frédéric Dufoor werden geselecteerd. Door wie en op welke wijze vernamen wij graag van mevrouw de Minister, vermits zelfs La Libre Belgique in dit verband spreekt van ongerechtvaardigd favoritisme.

Meent mevrouw de Minister niet dat het aandeel van de Nederlandse gemeenschap in al deze activiteiten onaanvaardbaar laag is ?

Is het juist en in voorkomend geval hoe is het mogelijk dat een lid van het Kabinet van de Minister van de Franse Gemeenschap de vrije hand heeft bij het vastleggen van dergelijke belangrijke manifestaties, terwijl het toch gaat om de vertegenwoordiging van onze beide cultuurgemeenschappen ?

Acht mevrouw de Minister het niet wenselijk Nederlandstalige ambtenaren aan te stellen die het buitenlands cultureel beleid en de internationale culturele betrekkingen op de voet volgen, zodat dergelijke mistoestanden onmogelijk worden ?

Acht mevrouw de Minister het ten slotte niet nodig vertegenwoordigers af te vaardigen bij de verscheidene departementen als Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel, Ontwikkelingssamenwerking, Wetenschapsbeleid, Franse Gemeenschap enz. die op het internationale vlak werkzaam zijn ?

DE VOORZITTER : De Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap (*op de*

tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in het kader van het 150-jarig bestaan van België, hebben de twee cultuurgemeenschappen samen met andere departementen een aantal manifestaties gepland in de Verenigde Staten.

Door de Minister van Buitenlandse Zaken werd een coördinatiecomité geïnstalleerd waarvan vertegenwoordigers van de betrokken kabinetten en departementen deel uitmaken :

- departement van de Nederlandse Gemeenschap,
 - departement van de Franse Gemeenschap,
 - departement van Economische Zaken,
 - departement van Buitenlandse Handel,
 - departement van Middenstand,
 - de Belgisch-Amerikaanse Vereniging,
- en dit onder het voorzitterschap van een vertegenwoordiger van de Minister van Buitenlandse Zaken.

Dit comité heeft in samenspraak met de Amerikaanse organisatoren een programma samengesteld waarvan ik u hier een bondige opsomming geef.

Initiatieven georganiseerd uitsluitend door het departement van de Nederlandse Gemeenschap :

- Tentoonstelling Georges Vantongerloo in de Corcoran Gallery of Art ;
- Tentoonstelling Léon Spillaert in de Phillips Collection ;
- Tentoonstelling Hedendaags Vlaams Textiel in San Francisco ;
- Tentoonstelling Vlaams Expressionisme in het High Museum of Art ;
- Tentoonstelling «Hollandse Tekeningen uit de 16e en 17e eeuw in het High Museum of Art ;
- Tentoonstelling «De Eeuw van Rubens en Rembrandt» Vlaamse en Hollandse Tekeningen uit de 17e Eeuw in Pierpont Morgan Library ;
- Concert Koperkwintet Theo Mertens in de Library of Congress ;
- Kindermusical «Two by Two Belgium» in The First All Children's Theatre in The Smithsonian Institution.

Initiatieven georganiseerd in samenwerking met het Departement van de Franse Gemeenschap :

- Tentoonstelling : «Belgische Kunst 1880-1914» in het Brooklyn Museum ;
- Ballet van de XXe Eeuw in de University of California ;
- Tentoonstelling van kunstboeken en Belgische Lithografieën in Washington, New York en San Francisco ;
- Festival van de Belgische Film in het Museum of Modern Art, Smithsonian Institution en Alliance Française ;
- Televisie-uitzending «An evening of Belgian Television» in Public Broadcasting International.

Zoals de Nederlandse Gemeenschap heeft ook de Franse Gemeenschap een aantal eigen programma's :

- Tentoonstelling Paul Delvaux in het Museum of Modern Art ;
- Tentoonstelling «Triptiek van Stavelot en de legende van het Heilig Kruis» in Pierpont Morgan Library ;
- Tentoonstelling van Marionetten in Renwick Gallery ;
- Tentoonstelling Pol Bury in het Guggenheim Museum ;
- Concerten «Ensemble Musique Nouvelle» en lezingen van H. Pousseur in de Library of Congress en de State University of New York ;
- Filmfestival van de Franse Gemeenschap van België in 15 universiteiten of Amerikaanse instellingen.

Buiten deze activiteiten georganiseerd door de twee Cultuurdepartementen, brengt Economische Zaken een technische tentoonstelling onder de titel « Belgium Today , Technology for tomorrow » . Deze tentoonstelling zal ook in een aantal Amerikaanse Steden te zien zijn.

De Amerikaanse organisatoren hebben echter zelf, in samenwerking met musea en instellingen in de grote Amerikaanse steden, een aantal manifestaties gepland.

Deze activiteiten worden georganiseerd en gefinancierd door de betrokken Amerikaanse instellingen. België draagt hiervoor geen enkele verantwoordelijkheid.

Ook de Belgische Ambassade heeft een aantal manifestaties gepland. Zo onder andere de tentoonstelling waarover de heer De Beul spreekt en waarin naast de 3 Franstalige kunstenaars 2 Vlamingen deel uitmaken van dezelfde tentoonstelling, namelijk Jan Yoors en Lydia Wils. Deze tentoonstellint circuleert al meer dan één jaar in de Verenigde Staten onder de titel «Impressions and Expressions» Maar het geachte lid weet ook dat de ambassades hiervoor van hun departement een bepaald budget ontvangen. De organisatie van zulke activiteiten geschiedt zonder medeweten van de Cultuurdepartementen.

Wat nu de TV-uitzending betreft waarnaar de de heer De Beul verwijst, kan ik het volgende mededelen.

Het niet-commerciële TV-station in de Verenigde Staten, «Public Broadcasting International» (PBI) zal naar aanleiding van de 150e verjaardag een programma van 2 uur uitzenden. Dit programma valt uiteen in 2 delen.

Deel 1 : ± 58 minuten, brengt uittreksels van een aantal bestaande en uitgezonden TV-programma's.

Ik geef u hierbij de gedetailleerde opsplitsing :

- Titel + beelden van Brussel (uit begintitels van

«Spel zonder Grenzen» en de film «België vanuit de lucht») ;

- Inleiding van diverse onderdelen door Tony Naets en Françoise Van de Moortele (RTBF) (Grote Markt Brussel) en overzicht van Belgische geschiedenis op tekst van Joan Shore, CBS-correspondente Parijs.

Verder onder meer beelden van :

- Ballet van Vlaanderen,
- Ballet van de 20e Eeuw,
- Koningin Elisabethwedstrijd, El Bacha (Libanon) speelt Prokofiew.

Een overzicht van de Plastische Kunsten met onder meer : Van Eyck, Bouts, Bosch, Breugel, Rubens, Gentils, Magritte, Delvaux, Axell, Alechinsky, Strebelle, Bury.

Hierbij horen ook beelden over de verfraaiing van de metro-stations met werk onder meer van Raveel, Folon, Somville. In dit deel komen ook kleinkunstenaars als Jean Valee, Marva en Toots Thielemans aan bod.

Deel 2 : ± 58 minuten,

Hierin wordt een toneelstuk van Paul Koeck «Onweersvogel» voorgesteld. Dit stuk werd in het Engels gedubd als «Cages».

Na deel 2 wordt het Programma 150 jaar België beëindigd met beelden uit «België vanuit de lucht».

Ik hoop dat het geachte lid, na de foutieve informatie die in de geschreven pers naar voor werd gebracht, een duidelijk zicht heeft op de manifestaties die in de Verenigde Staten zullen plaatsvinden.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

2. Vraag van de heer A. De Beul tot de Minister van de Nederlandse Gemeenschap over het uitblijven van de vernieuwing van de centrale commissie bij de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en de gevolgen ervan voor de afhandeling van de aanhangige zaken

DE VOORZITTER : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer De Beul tot de Minister van de Nederlandse Gemeenschap over het uitblijven van de vernieuwing van de centrale commissie bij de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en de gevolgen ervan voor de afhandeling van de aanhangige zaken.

De heer De Beul heeft het woord.

DE HEER A. DE BEUL (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, de ambtstermijn van de huidige leden van de centrale commissie van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, Nederlandse sectie, is sedert 24 september 1978 verstreken.

Op 16 oktober 1979 deelde mevrouw de Minister in deze Raad mede dat de benoeming van de nieuwe leden van de centrale commissie verlaat was door de val van de regering in 1978 en door de langdurige regeringscrisis.

Thans zijn we meer dan drie maanden later en nog steeds blijkt de nieuwe commissie niet te zijn aangesteld.

Graag vernam ik waarom zulks niet is gebeurd. Tevens wens ik te vernemen of de nog in dienst zijnde commissie al dan niet regelmatig vergadert en haar opdracht naar behoren blijft vervullen. In ontkennend geval gelieve mevrouw de Minister mij te willen mededelen waarom zulks niet gebeurt en in welke mate dit gevolgen heeft voor de afhandeling van de dossiers inzake monumenten en landschappen.

DE VOORZITTER : De Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geacht lid mee te delen dat een eerste voorstel tot samenstelling van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen door de Executieve werd goedgekeurd op 11 december 1979 en na aanpassing definitief werd bekrachtigd op 21 januari 1980.

Het voorstel gaat ter ondertekening naar de Koning en de installatie wordt voorzien op donderdag 21 februari aanstaande.

De procedure heeft enige vertraging opgelopen omdat na de goedkeuring door de Executieve, één van de ondervoorzitters uiteindelijk niet heeft aanvaard.

Ik kan nog bevestigen dat de vorige Commissie haar werkzaamheden heeft voortgezet en regelmatig heeft vergaderd.

DE VOORZITTER : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de rijks-subsidieregeling voor de Nederlandstalige organisaties van amateuristische kunstbeoefening — 13 (B.Z. 1979)-Nrs. 1 tot 13

Algemene bespreking

DE VOORZITTER : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende de rijkssubsidieregeling voor de Nederlandstalige organisaties van amateuristische kunstbeoefening.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Olivier, verslaggever, heeft het woord.

DE HEER M. OLIVIER, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Mi-

nister, dames en heren, ik wens enkele algemene beschouwingen te wijden aan het ontwerp van decreet waarvoor uw goedkeuring wordt gevraagd.

Door dit decreet worden de organisaties van amateuristische kunstbeoefening onttrokken aan het toepassingsveld van het K.B. van 24 maart 1967, tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige Volksontwikkeling, gewijzigd bij K.B. van 22 december 1971.

Met dit decreet wordt een aangepaste regeling voorzien voor de sector van de amateuristische kunstbeoefening, door de uitwerking van afdoende erkenningscriteria. De subsidiëring voorziet eveneens in de specifieke behoeften van de organisaties van amateuristische kunstbeoefening. De indeling van de subsidiëring vertoont de klassieke verdeling in personeelstoelage, basis-toelage en werkingstoelage, zoals voorzien is in het Cultuurpact.

Het stelsel van een forfaitaire werkingstoelage werd hier echter vervangen door een procent op de subsidieerbare werkingkosten, daar het personeelsbestand niet langer meer wordt gehanteerd als sleutel van de subsidiëring. Tevens is voor de diensten in de mogelijkheid van uitrustings-toelagen voorzien.

De voorziene erkenningscriteria worden opgesplitst in zuiver formele — bijvoorbeeld VZW, boekhoudkundige vereisten enz. — en inhoudelijke. Opmerkelijk is dat hier de erkenningsnormen aan de lage kant liggen. De Commissie heeft er streng over gewaakt dat de normen werkelijk aangepast bleven aan de realiteit van deze sector. Dit ontwerp van decreet bevat alle mogelijkheden wat de organisatievorm betreft. Door de Commissie werd in dit verband trouwens telkens gespecificeerd of het gaat om een vereniging of om een instelling.

De tekst werd ook aangepast aan die van voorgaande decreten. De verwijzing naar de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, werd om elke misvatting te vermijden, opgenomen in het verslag op bladzijde 14. Het is duidelijk dat in het ontwerp de organisaties beide juridische statuten kunnen aannemen en elkaar niet overlappen.

Elke dubbele betoelaging is in elk geval uitgesloten. Het decreet wil slechts accenten leggen en hanteert een andere norm voor de prestaties van een vereniging dan voor de diensten verleend door een instelling.

Toch heeft uw Commissie er prijs op gesteld in § 2 van artikel 3 de volgende tekst op te nemen :

«De vereniging als bedoeld in § 1, 1, mag niet in hoofdzaak diensten verlenen zoals de instelling,

als bedoeld in § 1, 2. Deze laatste mag niet in hoofdzaak de amateuristische kunstbeoefening organiseren zoals de vereniging als bedoeld in § 1,1.

Een instelling kan niet worden opgericht binnen één door de Minister erkende vereniging en vice-versa»,

Deze hermetisch klinkende tekst wil slechts vermijden dat de vereniging en de instelling in hoofdzaak dezelfde activiteiten verrichten. Deze tekst streeft duidelijkheid na, daar zovele organisaties een werking hebben die zich op de grens van dit decreet situeert. Een te strenge formulering werd echter evenzeer gewerd. Er blijven inderdaad organisaties bestaan op het vlak van de amateuristische kunstbeoefening die een (beperkte) gemengde werking hebben.

Verder heeft uw Commissie het aantal voor erkenning vereiste activiteiten expliciet opgenomen in de tekst van het decreet, meer bepaald in artikel 5.

Zo moet een landelijke vereniging :

- ten minste 20 actieve groepen hebben ;
- een werking hebben in ten minste vier provincies van het Nederlandse taalgebied ;
- in ieder van deze provincies ten minste één actieve groep hebben ;
- en in iedere provincie, ten minste zes activiteiten van de eigen kunstdiscipline organiseren per jaar.

Met andere woorden in een provincie moeten ten minste 3 activiteiten (noodzakelijk om 1 actieve groep te hebben) en 6 bijkomende activiteiten plaatshebben. In het totaal moeten dus 9 activiteiten plaatsgrijpen.

Hetzelfde aantal activiteiten is vereist, wanneer het gaat om 2 actieve groepen, namelijk 3 activiteiten per actieve groep (dus zes) en 3 bijkomende activiteiten, dus 9 in totaal.

Indien er 3 actieve groepen zijn is meteen het getal 9 bereikt; zonder bijkomende activiteiten. In totaliteit gaat het dus om 9 activiteiten waarvan er minimaal 3 door de eigen afdeling moeten verzorgd worden.

Voor een streekvereniging zijn de volgende voorwaarden vereist :

- ten minste tien actieve groepen hebben ;
- een werking hebben in ten minste twee derden van de bestuurlijke arrondissementen van een provincie van het Nederlandse taalgebied ;
- of in ten minste één derde van de bestuurlijke arrondissementen in twee provincies ;
- in ieder van deze arrondissementen ten minste één actieve groep hebben en daarenboven in ieder arrondissement ten minste drie activiteiten van de eigen kunstdiscipline per jaar organiseren voor het publiek.

De provinciale geleding van een erkende landelijke vereniging wordt gelijkgesteld met een autonome streekvereniging, wanneer zij beantwoordt aan dezelfde voorwaarden. Zij worden evenwel vrijgesteld van de verplichting een juridische vorm aan te nemen zoals bedoeld in de wet van 27 juni 1921, in tegenstelling met autonome streekorganisaties.

Hier beoogt men ook hetzelfde aantal activiteiten dat minimum vereist is. Hier wordt het dus : 1 actieve groep : 3 activiteiten en 3 bijkomende activiteiten ; 2 actieve groepen : 6 activiteiten en geen bijkomende activiteiten.

Bij deze tekst werden verder een aantal taalkundige verbeteringen aangebracht en worden, zo mogelijk, de samenwerkingsmogelijkheden tussen de organisaties uitgebreid (bijvoorbeeld het uitgeven van een tijdschrift). Ook werd steeds betracht de consultatie van de betrokken sector te organiseren.

Bij artikel 6 is het duidelijk dat de instelling die in hoofdzaak cursussen verzorgt méér moet doen dan opleidingscursussen geven, terwijl instellingen die zeer verscheidene taken verzorgen, ook een aantal uren opleidingscursussen moeten organiseren.

Gezien de specificiteit van de werksoort, wordt eveneens voorzien dat de Minister een medewerker als deskundig kan erkennen. Uit de praktijk blijkt immers dat de vereiste diploma's in deze sector niet steeds voorhanden zijn.

De Commissie voorzag eveneens in de mogelijkheid tot het indienen van bezwaarschriften in geval van opheffing van de erkenning (artikel 9).

In artikel 18 drong de Commissie er ook op aan dat de in het decreet vermelde vaste bedragen door de Minister kunnen worden aangepast aan de schommeling van het indexcijfer der consumptieprijzen.

Er moet verder nog op'gewezen worden dat wanneer een bestaande organisatie nieuwe experimentele initiatieven neemt, een volledig gescheiden boekhouding moet aangelegd worden. Dit artikel is gezien de aard van dergelijke initiatieven bijzonder nuttig, maar dubbele betoelaging blijft uitgesloten.

De data in artikelen 32, 33, 34 en 35 worden telkens aangepast aan de huidige omstandigheden.

Dit ontwerp werd door de Commissie met ruime meerderheid aangenomen. Veertien leden keurden het goed. Eén lid verklaarde vóóraf zich te zullen onthouden over het geheel van het ontwerp. Een ander lid onthield zich bij de stemming over het merendeel der artikelen, én over het geheel van de tekst van het ontwerp.

Mede door de constructieve samenwerking van alle leden van de Commissie, waarbij alle geledingen door het indienen van amendementen bijdroegen tot de aanpassing van de tekst aan de huidige realiteit, kon deze tekst tijdig tot stand

komen. Ik wens dan ook als verslaggever alle collega's, leden van de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming en sport, te danken voor hun inzet. (*Applaus bij de meerderheid*)

DE HEER 1. VAN BELLE (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, dames Staatssecretarissen, heren Ministers, waarde collega's, naar het ontwerp van decreet dat vandaag ter goedkeuring wordt voorgelegd, wordt reeds geruime tijd en met veel interesse door de betrokken organisaties voor amateuristische kunstbeoefening uitgekeken. De PVV vindt het zeer positief dat een lange en intense voorbereidingsperiode aan het decreet is voorafgegaan, waarbij het vooral te waarderen valt dat de verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening zélf -en dit via hoorzittingen in Steenokkerzeel of via de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling — werden geraadpleegd.

De PVV vindt het eveneens positief dat de al te strenge normen die in het oorspronkelijke ontwerp waren voorzien, in die mate werden afgezwakt dat omzeggens alle bestaande én werkende organisaties een redelijke kans krijgen op het decreet een beroep te doen.

Het decreet was ook het onderwerp van een ernstige en opbouwende bespreking in de Commissie, zoals terecht door collega Olivier in zijn uitmuntend verslag wordt vermeld.

De PVV kan bijgevolg dan ook instemmen met de geest, de filosofie en de evenwichtige normen van het decreet.

De PVV-fractie stelt zich echter ernstige vragen omtrent de uitvoering van het decreet.

Ofschoon mevrouw de Minister bij haar inleiding tot de algemene bespreking van dit decreet in de Commissie verklaard heeft dat in 1980 de administratieve procedure voor onderzoek en erkenning kan afgewerkt worden, dat alsdan de voorschotten die in dit decreet voorzien zijn tijdig kunnen worden uitbetaald, en dat alzo zal worden voorkomen dat de subsidiëring, zowel op basis van het koninklijk besluit 1967 als op basis van het decreet, te laat wordt uitgekeerd, dienen wij toch te verwijzen naar de vorige decreten in verband met het vormingswerk. Ik citeer :

- het decreet inzake het sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in **verenigingsverband** ;
- het decreet inzake het sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen ;
- het decreet op de koepelorganisaties voor beleidsvoorbereidend overleg ;
- en vooral het decreet betreffende het landelijk georganiseerd jeugdwerk.

Deze decreten hebben immers aangetoond dat er één groot en zwak punt bestaat, namelijk de financiële uitvoering, de financiële haalbaarheid. Wij

zouden dit kunnen aantonen aan de hand van vele cijfers en gegevens, waarvan wij slechts de volgende citeren :

- de indexaanpassingen van onder meer basis-toelagen, voorzien in elk van de hogergenoemde decreten, worden niet uitgekeerd ;
 - de anciënniteitstoelagen, waarop de sociaal-culturele vormingswerkers recht hebben, worden evenmin uitgekeerd ;
 - voor de instellingen voor sociaal-cultureel vormingswerk werd voor 1978, zoals blijkt uit de tabel die ons werd overgemaakt, ongeveer vier miljoen te weinig voorzien en bijgevolg ook te weinig uitbetaald ;
 - in de jeugdsector is de toestand nog dramatischer : elke subsidieerbare frank wordt voor nog geen zestig centiem uitbetaald.
- Ik weet, dat de Minister hierop reeds vaak heeft geantwoord of, beter gezegd dat zij zich vooral achter drie verklaringen verschuilt.

In de eerste plaats zijn er onvoldoende kredieten op de begroting voorzien. De oorzaak hiervan is, zo meent zij, het zogenaamd systeem van de dubbele betoelaging. Enerzijds voorziet het koninklijk besluit van 24 maart 1967 — de basisreglementering inzake sociaal-cultureel vormingswerk — in een subsidiëring na het werkingsjaar. Anderzijds voorzien de decreten — en dus ook dit decreet — in een subsidiëring tijdens het werkingsjaar door middel van voorschotten.

Een tweede verklaring die de Minister vaak aanhaalt, is de laattijdige publikatie van de vereiste uitvoeringsbesluiten. Als oorzaak hiervan wordt dan verwezen naar de lange inspraakprocedure van de betrokken organisaties zelf, via bijvoorbeeld de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling. Ten slotte wordt als derde verklaring de laattijdige berekening van de subsidiebedragen door de administratie vermeld. Hier wordt door de Minister de oorzaak gezocht in de organisaties zelf, die — op hun beurt — hun dossier laattijdig aan de administratie overmaken. Ten aanzien van deze opmerkingen — die waarschijnlijk ook zullen ingeroepen worden om de onvolledige en laattijdige uitvoering van het in discussie zijnde decreet te verantwoorden -wil ik dan ook namens de PVV-fractie een aantal duidelijke waarborgen vragen.

1. De organisaties voor amateuristische kunstbeoefening zullen in 1980 nog op grond van het koninklijk besluit van 1967 gesubsidieerd worden. Maar zij zullen zich — en daarvan zijn wij allen overtuigd en wellicht ook u — in de loop van 1980 ernstig inspannen om zich aan de normen van het nieuwe decreet aan te passen. Zij zullen dan ook in 1980 meer financiële middelen moeten inzetten. Graag vernam ik hieromtrent van mevrouw de Minister welk bedrag in haar begroting 1980 voor de amateuristische kunstbeoefening is voorzien. Het is zeker niet onnodig deze vraag te

stellen als we weten dat de begroting voor de Nederlandse Cultuur in 1979 bijna helemaal was opgebruikt op het ogenblik dat het begrotingsdecreet in het Staatsblad verscheen.

Een tweede vraag, die ik in hetzelfde verband zou willen stellen, is te weten welke inspanningen mevrouw de Minister zich zal getroosten om decretair voorziene voorschotten ook effectief als voorschotten uit te betalen ? Ook op dit vlak heeft het verleden ons bewezen dat er nogal eens een loopje wordt genomen met de verplichtingen die uit de decreten voortvloeien.

Kan de Minister ons trouwens reeds een idee geven van de uitgaven die in 1981 zullen moeten gedaan worden om het decreet op de amateuristische kunstbeoefening volledig uit te voeren ? Kan zij ons mededelen op grond van welke gegevens zij haar begroting op dit punt zal opmaken ; met andere woorden, kan de Minister ons een inzicht geven in de «behoeften», in het aantal subsidieerbare organisaties ?

2. Wat dan de tweede factor betreft, namelijk de uitvoeringsbesluiten, stellen wij vast dat er een hele reeks koninklijke besluiten en ook ministeriële besluiten zullen moeten uitgevaardigd worden om het decreet operationeel te maken. In deze kwestie had ik graag van mevrouw de Minister vernomen welke timing zij meent te moeten aanhouden om op tijd, die betekent vóór 1 januari 1981, met alle uitvoeringsbesluiten klaar te komen ?

De PVV dringt hier zeer sterk aan op waarborgen vanwege de Minister, omdat de ervaring met de andere vormingsdecreten heeft geleerd dat sommige, maar zeer noodzakelijke, **uitvoeringsmaatregelen** al te laat werden genomen. Denken we maar even aan het decreet van 4 juli 1975 houdende de rijkssubsidiereregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen in verenigingsverband, dat op 1 januari 1976 in werking trad, maar waarvoor een koninklijk besluit dat de weddetoelagen voor het personeel moest regelen, eerst op 7 december 1976, dus bijna één jaar later, werd genomen ! Gelukkig zijn er een aantal punten in het decreet die vlug kunnen uitgewerkt worden, omdat ze weinig of helemaal niet verschillen met de andere decreten. En we denken hier in de eerste plaats aan de erkenningsprocedure.

3. Als de PVV pleit voor een snelle publikatie van de regelen van de procedure tot erkenning, sluiten wij aan bij de derde, reeds genoemde factor, namelijk de laattijdige subsidieberekening. Ook hier kunnen we terugblikken naar het verleden. Het is gebleken dat de administratie voor de Nederlandse Cultuur de stroom dossiers — vooral dan bij een eerste toepassing van een nieuw decreet — niet kan verwerken omdat er onvoldoende ambtenaren met dit werk worden belast. Ik had

dan ook graag van mevrouw de Minister vernomen welke maatregelen zij reeds genomen heeft of in de nabije toekomst zinnens is te nemen om een vlotte administratieve afhandeling ter zake mogelijk te maken. Specifiek stel ik de vraag naar het aantal ambtenaren dat zal verantwoordelijk zijn om een vlotte overgang van het koninklijk besluit van 1967 naar het nieuwe decreet mogelijk te maken.

Zo mevrouw de Minister op voorgaande punten voldoende waarborgen kan bieden, zal de liberale familie niet aarzelen dit decreet goed te keuren, zoniet zal de PVV-fractie verplicht zijn zich te onthouden, omdat zij niet kan aanvaarden dat deze namiddag een «show-decreet» zou worden goedgekeurd, maar op basis waarvan de subsidies toch aanzienlijk zullen aangroeien, wat dan toch moeilijk kan aanvaard worden in een land dat leeft in een crisissfeer, in een land dat er de mond van vol heeft dat er hoogdringend iets moet gedaan worden in verband met de saneringspolitiek van de openbare uitgaven. (*Applaus bij de PVV*)

DE VOORZITTER : Mevrouw Dielens heeft het woord.

MEVROUW G. DIELENS (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouwen en heren Ministers, geachte collega's, sta mij toe enkele bedenkingen te formuleren naar aanleiding van het decreet over de amateuristische kunstbeoefening. Twee jaar geleden hebben wij de stemming gekend van het decreet «vormingswerk met volwassenen in instellingen». Twee jaar voordien, in 1975, werd het decreet op de koepelorganisaties goedgekeurd. In datzelfde jaar kwam het decreet op het vormingswerk met volwassenen in verenigingsverband tot stand.

Indien u vandaag het decreet op de amateuristische kunstbeoefening stemt, zal de voltooiing van het toch omvangrijk plan dat in de omgang «klaverblad» genoemd wordt, in slechts minder dan vijf jaar gerealiseerd zijn.

Het plan had de bedoeling om voor het sociaal-cultureel werk met volwassenen de volgende punten te verwezenlijken.

1. Het geven van een decretale basis ter vervanging van het koninklijk besluit van 1967, met andere woorden, mét waarborgen voor een gelijke behandeling van de verschillende initiatieven.
2. Het tot stand brengen van een differentiatie naar de verschillende werksoorten toe. Ik denk aan het vormingswerk in verenigingsverband, het vormingswerk in instellingen, de amateuristische kunstbeoefening en het ontwikkelingswerk.
3. Het aanzienlijk verhogen van de financiële middelen. Voor de bestaande decreten stellen

wij vast dat dit in feite op een gemiddelde verhoging van telkens ongeveer 100 % neerkomt.

Wanneer dan na vandaag ook het decreet op het ontwikkelingswerk zal gestemd geraken, verliest het koninklijk besluit van 1967, dat totnogtoe moest worden toegepast voor de resterende materie, zijn inhoud en zou een volgende fase in de ontwikkeling van ons cultureel beleid kunnen en moeten aanvangen.

Evenmin als het eerste decreet van het «klaverblad» is het decreet op de amateuristische kunstbeoefening volmaakt. Als onvolmaaktheden zouden wij onder andere kunnen beschouwen dat ondanks alle goede wil nog geen rechtszekerheid tot stand werd gebracht, vermits opnieuw naar de grenzen van de beschikbare financiële middelen verwezen wordt. Zo ook vinden wij het invoeren van een omslachtige en bijgevolg bezwarende administratie eerder spijtig. Wij kennen er echter geen oplossing voor.

Het feit dat er onvoldoende definiëring en omlijning ten aanzien van andere activiteiten kan ingeschreven worden, is ook een negatief punt.

Het ontbreken in het decreet van een differentiatie naar de verschillende kunstvormen is eveneens een tekort. Daardoor wordt bijvoorbeeld het toneel en het creatief knutselen op eenzelfde lijn geplaatst als bijvoorbeeld de fotografie en het kantklossen.

Passende erkenningsnormen nochtans zullen worden omschreven — zo werd ons beloofd — in de uitvoeringsbesluiten. Hetgeen wij daarover hebben gelezen in de Memorie van Toelichting geeft voldoende zekerheid dat dit ook op een degelijke manier mogelijk zal zijn. Bovendien werd bepaald dat de Hoge Raad voor de Volksopleiding hier vooraf zou helpen door het uitbrengen van zijn advies.

Talrijker dan de onvolmaaktheden zijn de pluspunten. Wij willen dus op enkele daarvan uw aandacht vestigen.

Ten eerste, de toch betere financiering. Het decreet zou een kostprijs van ongeveer 58 miljoen met zich brengen. Dit is natuurlijk geen enorm bedrag maar toch voor de sector een quasi verdubbeling.

Ten tweede, de bevordering van de deskundigheid, evenwel zonder echte professionalisering op te dringen. Op dit punt onderscheidt het decreet zich met opzet van het decreet op de verenigingen en het decreet op de instellingen, omwille van de gevoeligheden die leven in de sector, maar ook omwille van de afwezigheid van specifiek geschoolden en tevens wegens de beperktheid van de bestaande groep van hoofdambachtelijke medewerkers in de sector. De erkenning is dus mogelijk, los van de beschikbaarheid van personeel. Indien personeel aanwezig is, kan er worden gesubsidieerd. Belangrijk voor de toekomst is dat de organisaties zelf kunnen opteren voor de profes-

sionalisering of voor vrijwilligerswerk.

Een derde plus-punt is zeker de nadruk die wordt gelegd op de beoefening van de amateuristische kunst : door de verwijzing naar de groepen en naar hun activiteitsgraad. Positief is bovendien ook de bundeling van de verschillende **organisatieformules** die te maken hebben met de werksoort ; ik bedoel zowel de «verenigingen» als de «diensten» zijn opgenomen onder de verzamelnaam «organisaties». Wij hebben met deze verzamelnaam in de Commissie wel enigszins last gehad omdat in andere decreten deze termen niet op een identieke wijze worden gebruikt. De «verenigingen» moeten werken met groepen die aan amateuristische kunst doen. De «diensten» kunnen zich richten tot de verenigingen, ofwel hoofdzakelijk om begeleiding op te zetten ofwel een waaier van dienstverlenende activiteiten aan te bieden.

Onze groep apprecieert dat de idee van één monopolistische dienst per discipline niet werd ingeschreven en dat in een beperkte mate multidisciplinair kan worden gewerkt. Het accent ligt dus duidelijk op het creativiteitsbevorderingsaspect en slechts in bijkomende orde op de aard van de kunstdiscipline. Zoals bij herhaling voorkomt in het verslag, gaat het over het bezig zijn met kunst en creativiteit in al zijn vormen op een niet toevallige noch individuele wijze om dank zij de geëigende opleidingsvormen tot het opzetten en aanbieden van voor anderen toegankelijke initiatieven te komen.

Voor het geheel van het cultuurbeleid betekent dit decreet een flinke aanbreng in de puzzel van decreten die de tussenkomst van de Vlaamse gemeenschap in het sociaal-culturele werk regelt en die op termijn een degelijke synthese moet helpen tot stand brengen.

Een flink deel van de werkzaamheden van de Commissie betrof dan ook de vergelijking met de reeds bestaande decreten op het vlak van de erkenningsvoorwaarden en toelagereregeling. Waar het mogelijk was, werden gelijke bepalingen ingelast of behouden.

Ziehier enkele details ter zake. In verband met de toelagereregeling stelt onze groep een bijzonder belang in de voorgestelde bedragen. Ze zijn immers het resultaat van langdurige studie en overleg met alle betrokken organisaties en ze verzoenen, ons inziens, zowel de behoeften van de grote en de kleine als die van de nieuwe en de gevestigde organisaties. De basistoelage van 100.000 frank, respectievelijk 50.000 frank per jaar, lijkt ons een redelijk bedrag voor alle organisaties, zeker nadat de Commissie de erkenningsdrempel heeft verlaagd. De met de feitelijke uitbouw en werking van de organisaties meegaande personeels- en werkingstoelagen kunnen de bijkomende kosten voldoende en rechtvaardig helpen opvangen. De toelage van 10.000 frank per 10 erkende groepen van landelijke organisaties en streekorganisaties

lijkt ons evenwel te laag om de kosten van de deskundige begeleiding van de activiteiten in de groepen zelf te steunen, doch wij hebben het bedrag aanvaard in het kader van het gehele voorstel.

Sommigen onder ons vrezen dat deze beperkte subsidiëring, naar rata van het aantal afdelingen, zal leiden tot het doorspelen van bijkomende vragen aan het adres van de ondergeschikte besturen, in het bijzonder de gemeenten die zelf, onder meer door de dalende inkomsten uit het **Gemeentefonds**, niet altijd bij machte zijn aan hun huidige engagementen te voldoen. Vandaar dat wij de verschillende besturen verzoeken overgangsbepalingen in overweging te nemen om de scherpe kanten af te ronden, indien zulks nodig mocht blijken, en om te trachten een objectieve benadering van de feitelijke behoeften van de amateuristische kunstbeoefening in het eigen territorium te realiseren. Ondanks deze bedenking zijn wij van mening dat het decreet de financiële mogelijkheden en de werkingsmogelijkheden van de sector aanzienlijk zal verhogen op het nationale en gewestelijke vlak, zelfs ondanks de beperkingen waarnaar zo juist werd verwezen. Wij zouden dan ook willen zien dat deze werkelijk doorstromen tot het niveau van de plaatselijke groepen. Voor de sector zou dit de gelegenheid moeten zijn om zich te laten stimuleren om, meer nog dan voorheen, de veelvuldige dimensies te zien en uit te baten welke hun werk in zich draagt. In de eerste plaats bedoelen wij dat er zou moeten worden gestreefd naar het betrekken van meer individuen, meer personen, in het werk opdat zij zouden kunnen genieten van de voldoening, de vreugde en het zelfvertrouwen dat hierdoor kan worden geboden. Meer in het bijzonder bedoelen wij ook de amateuristische kunstbeoefening als vrijheidsschepende creativiteit, waarbij persoonsontwikkeling, maatschappelijke bewustwording en engagement, evenals groepsvorming, als positieve elementen optreden. Daarenboven biedt haar communicatieve functie en de kans tot het bewust opnemen van eigen verantwoordelijkheid ruime mogelijkheden binnen ons huidig complex en evoluerend bestaan.

Vooraf om deze redenen menen wij — en dit in tegenstelling met de vorige spreker — dat een meeruitgave van enkele miljoenen frank, bij raming dertig, stellig verantwoord is.

Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, dames en heren, om te eindigen verwijs ik naar datgene wat, mijns inziens, één van de meest dringende taken moet zijn die ons, na de goedkeuring van dit decreet, te wachten staat, een dringende taak die, al of niet nog samen met andere, moet worden op het getouw gezet. Ik bedoel het decreet op het buurtwerk.

Ik hoop dat een meerderheid in deze Cultuurraad zich bewust is van de noodzakelijkheid om aan een

decreet op het buurtwerk een begin van werking te geven, om drie redenen. In de eerste plaats omwille van de schreeuwende onrechtvaardigheid waarvan de bewoners van de kansarme buurten het voorwerp zijn. Ten tweede, omwille van de enorme kosten die het verwaarlozen van de kansarme groepen in onze samenleving met zich brengt, of wij ons daar nu bewust van zijn of niet; kosten waarover momenteel wordt gediscussieerd omdat wij ze in de huidige crisistijd niet meer in dezelfde mate als in het verleden zouden kunnen dragen. Ten derde, omdat mijns inziens wij in de Vlaamse gemeenschap nu toch, afgezien van onze ideologische en filosofische verschillen, in werkelijkheid en niet alleen in woorden, gestalte moeten gaan geven aan de beginselen van humanisme en verdraagzaamheid als uitdrukking van onze gezamenlijke volwassenheid en wil tot verdere groei. Ik hoop dan ook dat men de consequenties op het financiële terrein zal willen aanvaarden: onder meer door herwaardering van de verschillende uitgavesectoren en door het desaccraliseren van de zogenaamde «verworven rechten». Aldus zou het decreet op het buurtwerk zelfs een substantiële aanbreng doen ter oplossing van de algemene crisis waarin wij ons momenteel bevinden. (*Applaus*)

DE VOORZITTER : De heer Seeuws heeft het woord.

DE HEER W. SEEUWS (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, heren Ministers, geachte collega's, in de sector van de volksontwikkeling en de permanente vorming neemt de amateuristische kunstbeoefening een zeer bijzondere plaats in. Het is een directe uiting van de kunstzinnige en esthetische gevoelens en beleving van een volk, en aldus een niet te miskennen cultuurwaarde. De dynamiek van de amateuristische kunstbeoefening is steeds een stuwend element in de volksontwikkeling geweest.

De drang naar communicatie, de wil tot overtuigen, gepaard gaande met het kunstig en kundig gebruik maken van woord of gebaar, van klank of teken, heeft vaak wonderen verricht. Zo was het in elk gistingsproces van nieuwe ideeën en zo was het ook rond de eeuwwisseling toen arbeiders, meestal ongeleerd en ongeletterd, de amateurkunst als middel en als uitgangspunt zagen om zich te verenigen en te organiseren en van daaruit een sociale beweging op gang te brengen. Muziek, gezang en toneel waren zowel elementen van de arbeidersopvoeding, als sterke en voor de onderdrukkers gevaarlijke wapens van strijd, evengoed trouwens als uitingen van feestvreugde.

Als socialisten hebben we die betekenis van de populaire kunstbeoefening steeds onderkend. Bekommerd om het voortbestaan ervan hebben

we dan ook aangedrongen op een decreet dat de organisatie en de dienstverlening van één van de meest gedifferentieerde en dus complexe materies van de volksopvoeding voor de komende periode veilig zou stellen.

Mevrouw de Minister, geachte collega's, bij de openbare bespreking vóór de eindstemming van dit langverwachte decreet op de amateuristische kunstbeoefening, zouden we dus blij moeten zijn met het bekomen resultaat. Maar er is twijfel. Alhoewel we zelf sterk hebben aangedrongen op de uiteindelijke realisatie is er aarzeling en onzekerheid.

Mevrouw de Minister kondigde ons dit decreet aan als het «vierde blad» van haar 5bladig «klavertje». Wij zijn dus meer dan halfweg en de drie reeds gestemde decreten worden in 1980 al voor de derde of de vierde maal toegepast.

Maar we blijven onze vrees herhalen dat het opsplitsen van het culturele werkveld in «kavels», die thuis horen in decretaal bepaalde, aparte schuifjes, een kunstmatige toestand in het leven dreigt te roepen, waarvan het systeembevestigend effect ons eerder beangstigt.

Geachte collega's, in dit decreet diende rekening gehouden met een aantal specifieke eigenschappen van deze werksoort ; met name :

- dat aan de eigenlijke, creatieve activiteit niet enkel de passende ondersteuning werd gegeven, maar ook en vooral, dat ze werd gestimuleerd ; - dat voor de organisaties voor amateuristische kunstbeoefening **professionalisering** zeker niet als een verplichting kon worden gesteld ; wel als een desgewenst aanvaardbare mogelijkheid ;
- dat voor de amateuristische kunstbeoefening een onontbeerlijke samenwerking en een «interactie» tussen de verschillende **kunstdisciplines** op gang werden gebracht ;
- ten slotte is het zeker onze zorg geweest dat ruimte zou worden gelaten voor kleine entiteiten, voor nieuwe initiatieven, voor zelfstandige, kleinschalige en projectmatig werkende groepen.

We moeten echter vaststellen dat dit nu **voorliggend** ontwerp van decreet sterk geïnspireerd is op het bestaande.

Ondanks de signalen uit het veld van de amateuristische kunstbeoefening zelf om oog te hebben voor andere elementen dan deze gehanteerd in de vorige decreten, vrezten we dat het huidig ontwerp nog te veel in dezelfde ideeënsfeer zit.

Door af te stappen van de verplichting educatief personeel in dienst te hebben om erkend te kunnen worden, poogt de Minister aan deze bekommering tegemoet te komen. Maar de toekomst zal echter moeten uitwijzen of dit decreet op zijn manier de amateuristische kunstbeoefening ook weer niet vastpint op de huidige situatie.

Indien ook hier de toekomst uitwijst dat een verdubbelde rijksbegroting nodig is om het decreet operationeel te maken en dat de afstand tussen rijk en arm toch blijft toenemen, dan behouden we ons het recht voor corrigerende initiatieven te ondernemen.

We zijn van oordeel dat de belastinggelden van de ganse gemeenschap moeten ten goede komen aan de breedst mogelijke groep uit dezelfde gemeenschap ; een democratisch beleid mag niet blind zijn voor het zuigeffekt van de sterksten. Desnoods moeten dan maar positieve **discriminaties** ingebouwd worden opdat wie klein is zich niet moet spiegelen aan de werkwijze en de structuur van wie groot is. Voor mijn fractie mag het klaverblad de botanische uiting niet worden van een behoudsgezend subsidiëringsbeleid.

Wat ons er toe aangezet heeft dit ontwerp toch goed te keuren, is het feit dat reeds jaren de amateuristische kunstbeoefenaars wachten op een regeling die billijker is dan de huidige **subsidieregeling** ten opzichte van de mogelijkheden die het rijk nu toespeelt aan de sociaal-culturele verenigingen en de cursusinstellingen. Het mag voor ons geen middel zijn en zeker geen bezigheidstherapie om werkzoekenden zoet te hoduen.

Maar het is te betwijfelen, geachte collega's, of een materie als de amateuristische **kunstbeoefening**, die gebaseerd is op zoveel verschillende kunstdisciplines en werkmethodes, wel gediend is met de werkmodellen die in feite van andere **werksoorten** zijn afgeleid.

Het hoeft dus geen betoog dat een louter ambtelijke beoordeling van deze normen niet enkel ontmoediging zou meebrengen maar ook een werkelijke barrière is voor jonge groeperingen voor wie kunstbeoefening primeert boven het uitbouwen van structuren en geledingen.

Ook aan de niet in organisatorisch verband werkende kunstbeoefenaars gaat het decreet dus voorbij en evenmin brengt het een antwoord op het probleem van het bereiken en motiveren van sommige doelgroepen.

De man met de pet, de vrouw zonder emancipatie, de minder geschoolde dreigen in de kou te blijven staan.

Dames en heren, het is echt jammer dat we er samen niet konden toe komen beter creatief **denkwerk** te verrichten om meteen een begin te maken tot het vrijmaken van voldoende en afdoende middelen om de echte volkskunst en -cultuur nieuw leven in te blazen.

Met alle middelen die er toe zouden kunnen bijdragen om ons volk weer te doen zingen met een gevoel van menselijke warmte en een natuurlijk ritme waarop de dans kan beoefend worden, met een geoeffend oor voor muzikale uitingen en een oog voor wat kleur en vorm vermogen aan het leven voor schoons mee te geven. Dan pas kan ons volk weer zichzelf zijn, bevrijd van het **stomp-**

zinnige, mechanisch verpakt, commercieel gestamp en geschetter.

Zo zien wij de amateuristische kunstbeoefening als de aanzet tot een echte volkscultuur.

Maar misschien biedt dit decreet daar dan toch nog de kan toe, wat ons trouwens er toe aanzet het goed te keuren. (*Applaus bij de leden van de BSP*)

DE VOORZITTER : De heer Van Elsen heeft het woord.

DE HEER C. VAN ELSSEN (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouwen Ministers, geachte collega's, zoals de Minister bij de inleiding tot de voorstelling van dit decreet heeft gezegd wordt door het voorliggend ontwerp tegemoet gekomen aan een specifieke behoefte waarvan de betoelaging vroeger te algemeen werd geregeld. Zoals bij de reeds verschenen decreten inzake volksontwikkeling is het de bedoeling naast een algemene lijn, die men in ieder van deze decreten terugvindt, ook het specifieke karakter van de amateuristische kunstbeoefening te benaderen en te regelen. Wij treden dan ook volledig de bedoeling van dit decreet bij zoals wij ook in grote mate de uitvoering ervan kunnen goedkeuren.

De amateuristische kunstbeoefening verdient zeker de aandacht die aan activiteiten in dit kader worden verleend. De betekenis ervan in het geheel van de volksontwikkeling wordt niet op haar volle waarde geschat. Nochtans is deze kunstbeoefening meestal juist door haar volkse en zeer dikwijls streekgebonden aanpak misschien wel de meest waardevolle bijdrage tot de volksontwikkeling. Zowel degenen die er zich oranimatorisch mee bezighouden als de echte beoefenaars moeten als volledig actieve elementen worden beschouwd, wat helaas niet van alle andere vormen van volksontwikkeling kan worden gezegd. Hun activiteiten richten zich meestal tot het volk, zodat niet alleen de eigen ontwikkeling de aandacht verdient maar ook de grote bijdrage tot de algemene volksontwikkeling.

Het is in deze zin dat wij hopen dat het decreet de breedst mogelijke vorm van activiteiten zal bestrijken, zoals de Minister in haar inleiding heeft gezegd.

In deze zin werd ook de bespreking in de Commissie gevoerd, waar talrijke amendementen werden aanvaard en in de definitieve tekst verwerkt. Toch blijven er nog enkele pertinente vragen over waarop geen afdoend antwoord werd gegeven.

In de eerste plaats is er de financiering van de betoelaging. Als voordelen voor de verschillende decreten van volksontwikkeling citeert de Minister de spreiding van de financiële lasten en van de financiële verplichtingen die uit de decreten voortvloeien. Het lijkt ons inderdaad ook dat de specifieke decreten een beter inzicht geven in de spreiding van de kredieten en ook toelaten de

normen aan deze specificiteit aan te passen. Toch schuilen er zekere gevaren in deze spreiding. Deze kan mede leiden tot een min of meer benadrukken en betoelagen van de een of andere tak van de volksontwikkeling. Dit blijkt ook zeer duidelijk uit de aanhef van het decreet waar gezegd wordt : «Binnen het raam van de beschikbare begrotingskredieten». Deze tekst, die in alle decreten wordt gebruikt, laat niets aan duidelijkheid over.

Alhoewel de decreten op zichzelf de algemene goedkeuring wegdragen blijft er een mogelijkheid tot willekeur open omdat er binnen de begrotingsmogelijkheden nog steeds een brede keuze overblijft om voor een of ander decreet te opteren. Tevens ontbreekt de rechtszekerheid, zoals mevrouw Dielens het daarjuist heeft gesteld.

Een tweede en zeker niet minder belangrijke opmerking betreft het beginsel gesteld door de Minister — en ook dit werd aangehaald door vorige sprekers — met name dat de nationale overheid de nationale verenigingen moet subsidiëren, de provinciale overheid de provinciale verenigingen en de lokale overheid de lokale verenigingen moet steunen.

Mevrouw de Minister, wij staan hier opnieuw voor een beslissing waarbij aan de lokale besturen lasten worden opgelegd die de gemeenten niet meer kunnen dragen, ja zelfs in veel gevallen niet meer mogen dragen, ingevolge de onderrichtingen van het departement van Binnenlandse Zaken. Bijna maandelijks worden wij in het Parlement geconfronteerd met maatregelen vanwege de nationale overheid waarvan de lokale overheden het slachtoffer zijn. Het is wellicht hier niet de plaats om nogmaals uitgebreid te herhalen dat, wanneer enkele jaren geleden de nationale overheid een aantal inkomsten van de gemeenten naar zich trok, hieraan ook de uitdrukkelijke belofte was verbonden dat deze inkomstenderving zeer breed zou worden gecompenseerd door uitkeringen vanwege de nationale overheid. Wij hoeven vandaag niet verder terug te gaan dan de voorliggende programmawet om te weten wat er gebeurt, zonder te spreken over andere wetsontwerpen van dezelfde aard, die ook reeds werden rondgedeeld.

Mevrouw de Minister, in deze context vrezen wij dat van de lokale steun weinig of niets zal in huis komen. Wanneer dan toch de wil en de mogelijkheden zouden aanwezig zijn, dan geloven wij dat de steun zo klein en zo miniem zal zijn dat hij niet alleen geen vergelijking kan doorstaan met wat nationaal zou kunnen worden uitgekeerd, maar ook dat hij uiteindelijk voor de kunstbeoefenaars als lachwekkend zal voorkomen. Dit zal niet zozeer het geval zijn in de grote agglomeraties, maar in de kleinere lokaliteiten, waar dergelijke vormen van volksontwikkeling nog een rechtstreekse schakel zijn in het gemeenschapsleven, zal men steeds verstoken moeten blijven van een adequate steun. Wij betreuren dat er in het decreet geen

mogelijkheden werden geschapen, waar deze blijikbaar bij toepassing van het koninklijk besluit van 1976 wel mogelijk waren. Wij hopen inderdaad dat in de toekomst, bij toepassing van het beginsel «lokale besturen steunen lokale instellingen», er eerst zal worden nagegaan of de lokale besturen nog in de mogelijkheid zijn dit te doen of, zo niet, deze besturen **subsidiëringmogelijkheden** worden ter hand gesteld waardoor de lokale betoelaging wordt mogelijk gemaakt.

Onze derde opmerking sluit onmiddellijk aan bij de vorige. Het is inderdaad onze vrees dat, ingevolge een niet of kleine betoelaging van de lokale overheid, de plaatselijke verenigingen er zullen toe gedreven worden zich hetzij provinciaal, hetzij nationaal aan te sluiten. Dit lijkt ons vooreerst niet wenselijk omdat hierdoor niet alleen het eigen plaatselijk karakter van de vereniging zal teloorgaan, maar ook omdat een dergelijke aansluiting, naast organisatorische elementen, ook bijkomende kostenelementen meebrengt. Anderzijds menen wij — en dit niettegenstaande de Minister verklaarde het hiermede niet eens te zijn — dat al hetgeen wij reeds opmerkten de verzuiling in de hand gaat werken.

Het moet toch iedereen duidelijk zijn dat, wanneer een vereniging — en vooral een plaatselijke vereniging — op zoek gaat naar geldmiddelen en vaststelt dat deze slechts mits aansluiting op nationaal niveau kunnen worden bekomen, zij zeer snel zal aansluiten bij een dergelijke groepering.

Aangezien vele nationale verenigingen -dit werd ook toegegeven in de Commissie — op dit ogenblik ideologisch getint zijn, mag zonder meer worden besloten dat het decreet de verzuiling in de hand zal werken. Wij hebben hierbij dan nog niet gesproken van de nationale groeperingen zelf die niet zullen nalaten de jacht te openen op aansluitingen om hun subsidiëringmogelijkheid zo hoog mogelijk te stellen.

Een ander gevaar dat wij willen aanhalen en dat wel enigszins aansluit op de beide vorige, is de ver van denkbeeldige mogelijkheid waarbij verenigingen die reeds subsidiëring via andere decreten bekomen, er zich zullen op toeleggen om bepaalde, onder de bepaling van amateuristische kunstbeoefening vallende activiteiten los te maken van hun eigen activiteit en zogenaamde zusterverenigingen oprichten.

Hoewel de Minister bij de bespreking stelde dat dubbele subsidiëring steeds zorgvuldig zal worden geweerd, menen wij niet dat het decreet volstaat om dergelijke misbruiken te beletten. Het is immers voldoende een vereniging op te richten onder een andere benaming — weliswaar met dezelfde leden — en er de activiteiten van amateuristische kunstbeoefening in onder te brengen. Wie zal bewijzen dat het dubbel gebruik is? Wij moeten niet ver kijken om te weten dat dergelijke praktijken op dit ogenblik schering en inslag zijn. Opnieuw **zul-**

len het de grote en meestal ideologisch getinte groeperingen zijn die in de mogelijkheid zijn om dergelijke organisaties door te voeren. Opnieuw zal dit, naar onze mening, een versterking van de verzuiling meebrengen in een sector waar men deze zoveel mogelijk zou moeten weren.

Een laatste opmerking betreft de speciale toestand van de verenigingen voor amateuristische kunstbeoefening in Brussel. Artikel 5 bepaalt wel expliciet dat voor de toepassing van het decreet met een provincie wordt gelijkgesteld het geheel van het arrondissement Halle-Vilvoorde en Leuven alsook het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad. Dit is zonder twijfel een gunstige aanpassing voor Brussel. Toch rijzen er een aantal vragen en wel één pertinente.

Het blijkt dat er in Brussel een aantal welvarende verenigingen zouden bestaan die geen binding hebben met nationale of provinciale organisaties. Zij zijn dus niet subsidieerbaar volgens de opgelegde normen. Zij zullen zich moeten wenden tot de lokale overheden. Wat kan hiervan worden verwacht? Zal de NCC zoals mevrouw de Staatssecretaris beloofde, bij eventuele tekortkoming de subsidiëring overnemen? Blijft dan de vraag of de NCC over voldoende middelen zal kunnen beschikken om ook deze subsidiëring op een eerlijke wijze te verzekeren.

Wij besluiten met te stellen dat het voorliggend ontwerp van decreet door ons wordt beschouwd als een stap in de goede richting. Wij hopen echter dat, bij de uitwerking ervan en bij de opstelling van andere decreten, de tekortkomingen die wellicht in het kader van dit decreet een moeilijke oplossing konden vinden, zullen worden onderzocht en weggewerkt. (*Applaus bij de VU*)

DE VOORZITTER : De heer Adriaensens heeft het woord.

DE HEER H. ADRIAENSENS (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, mevrouw en heren Staatssecretarissen, geachte collega's, als waarnemend Voorzitter van de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming en sport, die zich over dit decreet heeft gebogen, wens ik in de eerste plaats onze collega Renaat Peeters, Voorzitter van deze Commissie, wegens ziekte te verontschuldigen. Namens de Commissie en — ik ben ervan overtuigd — ook namens u allen wens ik hem een spoedig herstel toe.

Door dit ontwerp van decreet werd de specifieke werksoort van de amateuristische **kunstbeoefening** geregeld. Het gaat in deze sector vooral om de vrijwillige en onbaatzuchtige beoefenaars die bezig zijn met kunst en creativiteit in al haar vormen en die dank zij de geëigende opleidingvormen komen tot het opzetten en aanbieden van producties, manifestaties en andere realisaties. Daartoe

behoren de meest uiteenlopende disciplines, zoals alle vormen van muziek — vocaal en instrumentaal — dans, mime, poppenspel en zo verder. Daarbij betreedt de amateuristische kunstbeoefening echter nooit het domein van de schoolse of beroepsmatige opleiding of bijscholing, noch dat van de beroepsmatige kunstbeoefening. Deze gebiedsomschrijving lijkt mij belangrijk en noodzakelijk.

In overleg met de betrokken sectoren werden niet alle kunstrichtingen expliciet opgenomen. Een bepaalde materieafbakening blijft echter noodzakelijk. Er dient immers rekening te worden gehouden met de beschikbare middelen in andere departementen en met de andere decreten van het reeds genoemde «klaverblad».

In grote lijnen kan het voorliggend ontwerp van decreet worden opgesplitst in twee grote gedeelten, met name de bepaling van de **erkenningscriteria** en de subsidiëring. Hierbij wens ik slechts enkele bemerkingen te maken.

Bij de bepaling van de erkenningscriteria werd door de Commissie de werkingssfeer uitdrukkelijk in het decreet omschreven, zodat elk misverstand hieromtrent is uitgesloten. Landelijke verenigingen moeten aldus in totaal negen activiteiten voor het publiek organiseren, streekverenigingen zes. Het gaat dus bijvoorbeeld niet om activiteiten in een gesloten gemeenschap, beperkt voor de eigen leden of over activiteiten in het kader van een erediens.

Omdat het begrip «**organisatie**» een verzamelnaam is die zowel verenigingen als instellingen kan omvatten, werd dit begrip in de tekst van het ontwerp van decreet, telkens waar nodig, **gespecificeerd**.

In deze ontwerp-tekst moeten de betrokken verenigingen en instellingen van amateuristische kunstbeoefening uitdrukkelijk een juridisch statuut krijgen. Dit kan gebeuren door middel van de oprichting van een vereniging zonder winstoogmerk enerzijds, of door de oprichting van een instelling van openbaar nut anderzijds, zoals in de wet van 1921 ter zake is bepaald.

De werking van beide juridische vormen verloopt duidelijk onderscheiden. Dit onderscheid sluit elke dubbele betoelaging uit, maar houdt rekening met mogelijke mengvormen die nochtans strikt beperkt worden. Te veel organisaties hebben immers een werking die zich op de grens van dit decreet situeert. Een te grote versoepeling van de tekst zou te gemakkelijk kunnen aanleiding geven tot dubbel gebruik en rolverwarring. De Commissie heeft ook steeds betracht deze ontwerp-tekst volledig in overeenstemming te brengen met de teksten van voordien goedgekeurde decreten.

Wat de subsidiëring betreft, moet worden opgemerkt dat vooral de begeleiding van de amateuristische kunstbeoefening werd gestimuleerd. Het is echter duidelijk dat ontmoeting en overleg sys-

tematisch moeten worden gecreëerd en in stand gehouden voor de samenwerking met beroepskrachten uit het onderwijs, bijvoorbeeld voor de muziek. Voor de werkingstoelagen wordt in een procent voorzien op de subsidieerbare werkingskosten. Voor de diensten wordt de mogelijkheid van uitrustingsstoelagen bepaald. De leden van de Commissie hebben in de tekst van het ontwerp tevens voorzien in een zo ruim mogelijke inspraak van de betrokken sectoren, met name in artikel 9, dat in het indienen van bezwaarschriften voorziet.

Mijnheer de Voorzitter, mevrouw de Minister, dames en heren Staatssecretarissen, tenslotte wil ik nog opmerken dat de koppeling van de vaste bedragen aan de schommeling van het indexcijfer der consumptieprijzen is bepaald. Tevens wil ik als waarnemend Voorzitter de heer Olivier, verslaggever, danken voor zijn uitgebreid en zeer volledig verslag. Ook de bijzondere positieve inzet van alle leden van de Commissie voor jeugdbeleid, permanente vorming en sport wil ik hier bijzonder toejuichen.

DE VOORZITTER : Mevrouw de Minister van de Nederlandse Gemeenschap heeft het woord.

MEVROUW R. DE BACKER-VAN OCKEN, Minister van de Nederlandse Gemeenschap (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, in de allereerste plaats danken wij de verslaggever, de heer Olivier, voor zijn uitstekend en uitgebreid verslag. Eveneens danken wij de Commissieleden, die zich hebben ingespannen om van dit decreet te maken wat het geworden is. Wij voegen onze wensen voor een spoedig herstel van de heer Voorzitter van de Commissie bij deze van de waarnemend Voorzitter. Wij danken de waarnemend Voorzitter van de Commissie voor de inspanningen en het voortreffelijk leiden van de debatten.

Wat de verschillende uiteenzettingen betreft, is het duidelijk dat de heer Van Belle inderdaad verwijst naar de verschillende vroegere decreten die niet onmiddellijk de volledige financiële weerslag voor hun sector hebben gehad, zoals men dit optimaal zou kunnen wensen.

Anderzijds vind ik dat pessimisme op dit vlak misplaatst is. Het is een beetje de vraag : is het glas halfvol, zoals een optimist verklaart, of is het halfleeg ?

Wanneer wij deze verschillende decreten nagaan alsmede de opgeleverde resultaten in de hele culturele sector, mogen wij echt niet pessimistisch zijn.

De heer Van Belle heeft gesproken over het decreet op de instellingen. In 1977 is op basis van het koninklijk besluit van 24 maart 1967 26 miljoen frank uitbetaald ; in 1978 16,6 miljoen plus 57,9 miljoen frank ; in 1979 werd 74 miljoen

frank uitbetaald. Dit betekent derhalve een stijging van het krediet van 26 miljoen frank naar 74 miljoen frank, in twee jaar tijd. In gelijk welke andere sector is dit zeker niet het geval.

Wat de laattijdige uitbetalingen betreft, waren er inderdaad in het begin bepaalde moeilijkheden. De heer Van Belle heeft reeds gezegd waaraan deze moeilijkheden te wijten waren. Het laatste uitvoeringsbesluit was inderdaad pas einde van het jaar 1978 verschenen maar in 1979 is de uitbetaling van de voorschotten normaal verlopen. Einde juli werden de voorschotten voor de eerste drie kwartalen getekend en op 11 oktober werd het vierde voorschot getekend. Momenteel worden de saldi berekend.

Er bestaan enkele moeilijkheden wat de uitbetaling van de saldi betreft, dit als gevolg van enkele nieuwe erkenningen die niet te voorzien waren en dus ook niet konden begroot worden. Aldus kunnen de saldi slechts aan 46,3 % worden gesubsidieerd. Doch de enorme groei is wel een tegenwicht tegen dit kleine ongelukje dat te wijten of te danken is aan de daadkracht van sommige nu erkende instellingen.

Het is juist dat de indexaanpassingen niet worden toegepast, dat er geen toeslag voor overnachtingen is, dat er geen rekening wordt gehouden met anciënniteit en dat de hogere weddeschalen op basis van diploma enkel voor het minimaal verplicht personeel worden uitgekeerd.

Het is ook juist dat het globaal krediet voor de instellingen in twee jaar tijd met 185 % gestegen is. De heer Van Belle heeft eveneens gesproken over het decreet op de verenigingen. Ook daar stellen wij dezelfde trend vast : in 1977 164,5 miljoen frank, in 1978 214 miljoen frank, in 1979 230 miljoen. Dit betekent derhalve een stijging van het krediet van 164 naar 230 miljoen in twee jaar tijd.

Op 24 juli 1979 werden de eerste drie voorschotten getekend en op 17 december 1979 het vierde voorschot ; de saldi worden momenteel berekend.

Het is juist dat, om budgettaire redenen, het aantal personeelsleden werd geblokkeerd, maar anderzijds steeg het krediet van 1977 tot 1979 met 40 %.

Het decreet op de koepels kende dezelfde tendens : van 15 over 18 naar 21,6 miljoen frank. Op 6 juli werden de eerste twee voorschotten getekend ; het derde werd einde augustus getekend en het vierde voorschot werd op 19 november getekend.

Ofschoon de indexaanpassing niet kon worden doorgevoerd, stegen de kredieten met 44 %.

De heer Van Belle vroeg zich af wat dit decreet gaat kosten.

De raming voor het personeel bedraagt 25 miljoen, rekening houdend met de mogelijke aanvullingen die in het decreet zijn voorzien.

De forfaitaire basistoelagen kunnen geraamd worden op 4,5 miljoen, de werkingstoelagen op 27,5

miljoen, rekening houdend met de subsidieerbare uitgaven in 1978 op basis van het koninklijk besluit van 1967. Wij hebben wel duidelijk gegevens voorhanden. In totaal is het een bedrag van 57 miljoen, ongeveer een verdubbeling dus van de kosten van het K.B. Deze berekening steunt op bestaande dossiers, in het kader van het koninklijk besluit van 1967.

De organisaties worden reeds jaren gesubsidieerd op basis van de bestaande regeling, zodat de ramingsbehoeften vrij nauwkeurig konden gebeuren.

Welke kredieten worden nu voorzien voor de organisaties ?

Voor 1980 is het duidelijk dat er voor het decreet niets voorzien wordt, vermits het decreet slechts per 1 januari 1981, zoals dit in het laatste artikel gestipuleerd wordt, in werking treedt.

Voor 1981 hebben wij gegevens. Bij het opmaken van de begroting, tussen de maanden juli en september, weten wij aan de hand van het koninklijk besluit en aan de hand van gegevens die ons reeds verstrekt werden waarover het voor 1981 precies gaat.

De heer Van Belle stelt dan nog een vraag omtrent de uitvoering van het decreet.

Het decreet treedt in werking op 1 januari 1981. Wij kunnen 1980 volkomen gebruiken om het decreet in uitvoeringsbesluiten om te zetten, zodat wij op het einde van het jaar de belangrijkste besluiten zullen klaar hebben. Wij kunnen daarmee nu reeds een aanvang maken. Zodoende kennen wij tijdig in 1981 de voorschotten die zullen moeten uitbetaald worden.

De indexaanpassing is voorzien binnen het raam van de beschikbare kredieten. Een automatische koppeling van de forfaitaire bedragen aan de index zou de komende begrotingen automatisch extra belasten. Dit kan niet en daarom hebben wij het ook niet gedaan. De weddeschalen werden wel aan de index gekoppeld en zodoende wordt de tewerkstelling beveiligd. Ook hier moet het decreet in het raam van het beschikbare begrotingskrediet blijven.

Samen met de heer Van Belle hebben ook andere sprekers vragen gesteld omtrent de administratieve uitvoering. Men twijfelt er aan of de administratie wel voldoende is uitgebouwd. Ik meen te mogen stellen dat dit wel het geval is en dat de overgang vlot zal kunnen verlopen. Men is steeds gevoelig voor subsidies, maar in feite zouden we een grotere uitbreiding van het personeel moeten hebben. Gezien echter onze ambtenaren zó geëerd zijn in de kabinetten, zou men toch wel een beetje medelijden mogen hebben met onze administratie. Ik hoop dat wij in het kader van de grote gemeenschapsadministratie een oplossing zullen kunnen vinden.

Mevrouw Dielens heeft erop gewezen dat wij inderdaad een enorme verhoging hebben gekend ge-

urende deze paar jaren in de ganse culturele sector.

Wat de rechtszekerheid betreft die zou zijn aangetast door het feit dat wij binnen de beschikbare middelen moeten blijven, hoop ik toch dat de rechtsonzekerheid niet zó groot is en aan de andere kant zal gecompenseerd worden door de grote groei die in deze sector heeft plaatsgevonden.

Mevrouw Dielens twijfelt ook aan de administratie en meent dat er nog wel moeilijkheden zullen komen. Zij verwijst ook naar andere mogelijkheden tot subsidiëring die er in andere sectoren nog zijn. Hier wil ik verwijzen naar het «restdecreet» dat nog altijd ter bespreking moet komen. Wij danken haar ook omdat zij de aandacht heeft getrokken op de vrijheid van keuze tussen het professionele en het amateurisme, wat zeker in deze sector absoluut noodzakelijk is. Zij heeft er eveneens op gewezen dat in dit decreet de instellingen en de verenigingen in één decreet aanwezig zijn omdat men onmogelijk deze twee organisatievormen volkomen van mekaar kan scheiden.

Er zijn verschillen tussen de extra-voorzieningen -zo zou men het kunnen noemen — in dit decreet en de andere voorgaande decreten. Ik denk in dit verband aan de percentsgewijze subsidiëring van de werkingskosten voor de verenigingen in plaats van een forfaitaire toelage die aan het personeel is gekoppeld. De vereniging is niet verplicht over personeel te beschikken, wat in dit geval erg belangrijk is. Bovendien zijn de activiteiten en de noden totaal verschillend naar gelang van de kunstdisciplinel

Bij het toepassen van een forfaitaire toelage kan er met deze verschillen geen rekening worden gehouden.

Een aanvullende werkingstoelage berekend op het aantal afdelingen moet vergemakkelijken dat de vereniging kan een beroep doen op externe medewerkers met specifieke opdrachten, met name de regisseurs, dirigenten, koorleiders enz. Dit maakt het decreet meer aangepast aan de werksoort.

Een uitrustingsstoelage van 60 % voor de instellingen die zich toeleggen op materiële dienstverlening, bijvoorbeeld het ter beschikking stellen van nuttig materiaal, decors, requisieten enz. is in deze sector noodzakelijk.

Ook voorziet het decreet heel wat **samenwerkings** mogelijkheden, bijvoorbeeld inzake tijdschriften, publikaties, kaderopleidingen enz.

Heel wat onderscheiden tussen de verschillende disciplines zullen daarbij aan bod komen in de uitvoeringsbesluiten. Er zullen specifieke **activiteitsvoorwaarden** uitgewerkt worden, rekening houdend met de noden van de verschillende disciplines en dit na het advies te hebben gehoord van deze disciplines.

Ik zal nog even dieper ingaan op de werkingstoelagen. De werkingstoelagen zijn geïnspireerd door

de vorige decreten, maar houden rekening met de specifieke noden van de amateuristische kunstbeoefening. Het voorliggend decreet behandelt twee organisatievormen ineens waar — zoals ik reeds heb gezegd — de vorige decreten op het vormingswerk elk één organisatievorm regelden, namelijk aan de ene kant de vereniging en aan de andere kant de instelling.

Voor de instellingen van amateuristische kunstbeoefening wordt de forfaitaire werkingstoelage gekoppeld aan het aantal educatieve personeelsleden zoals ook is gebeurd in het decreet op de vormingsinstellingen. In deze werkvorm is de behoefte aan educatief personeel groter dan in andere werkvormen, omdat de instelling zich vooral toespitst op de kaderopleiding en het cursuswerk. Vandaar dat de koppeling van de werkingstoelagen aan educatieve personeelsleden voor de hand ligt. Deze koppeling is niet relevant voor de andere organisatieformule, namelijk de vereniging. In tegenstelling met de vormingsvereniging is er geen verplichting om personeel aan te werven in de vereniging voor amateuristische kunstbeoefening.

En als er personeel in dienst wordt genomen kan dit — tot op zekere hoogte — zowel educatief als administratief personeel zijn. Het heeft derhalve geen zin om voor de verenigingen de toelagen te koppelen aan het aantal educatieve personeelsleden. Vandaar het systeem van een percentsgewijze subsidiëring van de werkingskosten. Dit systeem wordt overigens ook gebruikt in het jeugddecreet en het sportdecreet.

De hoge personeelssubsidie is ook een zeer goede zaak. Zoals u weet wordt een betoelaging van 95 %, 80 % of 60 % toegekend volgens het aantal. Dit werkt trouwens zeer bevorderend op de tewerkstelling, wat dan toch in deze tijd, zoals ook door u naar voren gebracht, een noodzakelijkheid is.

Dit decreet geeft ook hulp aan het lokale omdat het juist die instellingen zijn die een begeleidende functie hebben tegenover lokale verenigingen. Ik zal daarop dadelijk terugkomen.

Het is duidelijk dat de persoonlijkheidsvorming het gevolg moet zijn van de activiteiten van de groepen waarvan de werkzaamheden door dit decreet worden voorzien. Dit is ook het voornaamste doel dat wij nastreven.

Met hetgeen u zegt over het buurtwerk kunnen wij volledig akkoord gaan. Wij hopen inderdaad dat dit decreet over het buurtwerk vrij snel op punt zal kunnen worden gesteld, maar ik wil hier niet in de bevoegdheden van Staatssecretaris Steyaert treden, die veel werk op dit vlak heeft geleverd. In dit verband heb ik gehoord dat zij binnen afzienbare tijd met dit decreet voor deze Vergadering zal komen.

Ik ben de heer Seeuws dankbaar dat hij de nadruk heeft gelegd op het belang van het feest in de

samenleving. Dit brengt toch geluk en ontwikkeling voor de bevolking mee. Het heeft hier een start genomen wanneer wij dit decreet samen hebben uitgewerkt.

Het is ook juist dat dit decreet niet voor alle moeilijkheden inzake de amateuristische kunstbeoefening een oplossing brengt. Dit decreet beoogt echter een goed begeleidingsapparaat voor de plaatselijke groepen : subsidies, organisatiepersoneel, begeleiding, publikaties en kaderopleiding. In beperkte mate wordt een financiële tussenkomst voorzien voor de aanwerving en vergoeding van regisseurs, dirigenten en ander vakkundig personeel of mede werkers.

De plaatselijke groepen zullen in de toekomst ook moeten kunnen rekenen op de stimulansen en de mede werking van de plaatselijke culturele centra : de culturele centra beschikken immers over een eigen staf, over een aangepaste infrastructuur en over aangepast materiaal.

Wij verwachten in de toekomst ook heel veel van de culturele centra voor de verdere ontplooiing van de amateuristische kunstbeoefening.

Het decreet heeft zich een beetje laten leiden door de bestaande toestand. En daar heeft u gelijk en dat is ook goed omdat men moet kunnen steunen op wat goed werkt om bepaalde richtlijnen verder te kunnen doortrekken.

Het bestaande organisatieleven moet ook verdere ontplooiingskansen krijgen. Anderzijds voorziet het decreet ook in de mogelijkheid van aanmoediging van nieuwe initiatieven en experimenten. Dit moet ons tevens behoeden voor verstarring juist in deze sector die geen verstarring kan dulden.

De indeling van het sociaal-cultureel werk in aparte sectoren, met aparte decreten, kan inderdaad een verstarring en een verkokering inhouden, met te scherpe scheidingslijnen. Maar zodra alle decreten afgewerkt zijn, zullen deze verschillen minder scherp worden aanvoeld omdat dan alle werksorten op een voet van gelijkheid zullen worden geplaatst.

Zoals de heer Van **Elsen** heeft gezegd is het inderdaad zo dat in deze tijd de eigenheid en de verbeelding meer en meer naar voren komen. Wij zouden in dit verband kunnen verwijzen naar «small is beautiful» en «l'imagination au pouvoir». Dit heeft zeker ten grondslag aan dit decreet gelegen. Hij geeft toe dat «saucissoneren» ook wel enige zin heeft, namelijk de duidelijkheid, zodat men precies kan weten wat eigenlijk aan de éne en aan de andere sector toekomt.

Wat betreft de rechtszekerheid, verwijs ik naar hetgeen ik aan mevrouw Dielens heb geantwoord.

Wat de lokale overheid betreft, denk ik dat zijn visie daarover toch enigszins pessimistisch is. Het is zo dat, enerzijds, de lokale overheden het nu niet zo breed hebben, maar anderzijds, ze thans niet minder krijgen dan vroeger.

Het decreet omvat een belangrijke onrechtstreekse subsidiëring in meer op de bestaande mogelijkheden van de manifestaties die reeds met de steun van ons departement gebeurden.

Zoals ik zoëven zei, is het niet de bedoeling de ene werksoort te bevoordelen ten nadele van de andere, maar de subsidiëringnormen houden rekening met de verschillende behoeften. Vandaar dat de decreten wel onderlinge verschillen vertonen, maar aangepast zijn aan de noden van elke sector afzonderlijk.

Wat de dubbele subsidiëring betreft, wil ik duidelijk antwoorden dat zulks formeel uitgesloten is. Wanneer nieuwe instellingen zouden worden opgericht, moeten zij nog steeds beantwoorden aan de normen van het decreet met de verplichte activiteiten. Dit toont aan dat het decreet toch nieuwe initiatieven kan opvangen.

Het feit dat er een zeker ideologische verwantschap bestaat juist in deze sector van de amateuristische kunstbeoefening, is een realiteit waarmee in het decreet rekening diende te worden gehouden. Deze ideologische verwantschap kan zinvol zijn. Wanneer andere vormen plaats vinden, kan zulks ook door het decreet worden opgevangen.

Ik wens nog eens te beklemtonen dat het lokale inderdaad niet mag verloren gaan en lokaal moet worden gesubsidieerd. Het is duidelijk dat bepaalde gemeenten niet deficitair zijn. Het verplichtend maken van de culturele uitgaven is een probleem dat reeds lang onze aandacht gaande houdt. Er is echter reeds een zekere vooruitgang waar te nemen. Sinds het bestaan van de culturele adviesraden in de gemeenten en zeker in de grote gefusioneerde gemeenten, wordt een zekere controle over de subsidies voor de lokale prestaties en verenigingen uitgevoerd.

Ik dank de heer Adriaensens voor zijn vriendelijke woorden. Het is zo dat een brug naar het onderwijs noodzakelijk is en dat deze brug er over het algemeen is. Ik meen evenwel niet — hij heeft dat trouwens ook niet gezegd — dat er concurrentie bestaat, want het onderwijs dat in de amateuristische kunstbeoefening en in het kunstonderwijs wordt gegeven, is eigenlijk van een totaal ander genre. Ze kunnen mekaar helpen, maar komen niet in concurrentie. Samen kunnen ze het ontwikkelingsgehalte, het ontwikkelingspeil, de persoonlijkheidsvorming van onze hele bevolking bevorderen. (*Applaus bij de leden van de meerderheidspartijen*)

DE VOORZITTER : Vraagt nog iemand het woord ?

(*Neen*)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

DE VOORZITTER : Dames en heren, wij gaan over tot de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende de rijkssubsidieregeling voor de Nederlandstalige organisaties van amateuristische kunstbeoefening.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk 1
Algemene bepalingen

Artikel 1

Binnen het raam van de beschikbare begrotingskredieten verleent de Minister tot wiens bevoegdheid de Nederlandse Cultuur behoort — hierna de Minister genoemd — onder de bij of krachtens dit decreet bepaalde voorwaarden, rijkstoelagen aan de in dit decreet bedoelde erkende Nederlandstalige organisaties voor amateuristische kunstbeoefening.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk II
Erkenning

Artikel 2

Onder amateuristische kunstbeoefening wordt verstaan : een vorm van sociaal-cultureel werk waarbij aan de beoefenaars de kans wordt geboden de creatieve vermogens aan te wenden tot een grotere menselijke ontplooiing en waarbij de artistieke expressievormen op een niet-beroepsmatige wijze in organisatorisch verband worden beoefend.

— *Aangenomen.*

Artikel 3

§ 1. Onder organisatie van amateuristische kunstbeoefening wordt verstaan :

1. ofwel een vereniging die de amateuristische kunstbeoefening organiseert op basis van aangesloten groepen en door het opzetten van producties en het inrichten van manifestaties en andere activiteiten.
2. ofwel een instelling die inzake amateuristische kunstbeoefening diensten verleent aan verenigingen, groepen of individuele belangstellenden.

§ 2. De vereniging, als bedoeld in § 1, 1 mag niet in hoofdzaak diensten verlenen zoals de instelling, als bedoeld in § 1, 2. Deze laatste mag niet in hoofdzaak de amateuristische kunstbeoefening organiseren zoals de vereniging als bedoeld in § 1, 1.

Een instelling kan niet worden opgericht binnen één door de Minister erkende vereniging en vice-versa.

— *Aangenomen.*

Artikel 4

Om als organisatie van amateuristische kunstbeoefening erkend te worden en het te blijven moet de organisatie :

1. opgericht zijn op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk of van een instelling van openbaar nut, zoals bedoeld in de wet van 27 juni 1921 ;
2. uitsluitend opgericht zijn met het doel de amateuristische kunstbeoefening in te richten, te bedrijven of te bevorderen en het bewijs leveren haar werking zelfstandig te ontplooien. Dit bewijs van zelfstandigheid wordt geleverd door het feit dat de organisatie van een vereniging zonder winstoogmerk is of een instelling van openbaar nut, een eigen boekhouding en personeel heeft en eigen activiteiten ontwikkelt ;
3. haar zetel hebben in en haar activiteiten hoofdzakelijk ontplooien in het Nederlandse taalgebied en/of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;
4. geleid worden door een raad van beheer, die ten minste uit vijf leden bestaat ;
5. een boekhouding bezitten en deze zodanig organiseren dat de financiële controle in verband met de aanwending van de rijkstoelagen mogelijk is. De Minister kan een boekhoudkundig plan en bijzondere regelen betreffende de boekhouding opleggen ;
6. jaarlijks voorleggen : een door het bevoegd orgaan goedgekeurde begroting, waarbij de Staatstussenkomst slechts voorkomt voor het bedrag dat op basis van dit decreet kan bekomen worden en waaruit ten minste het evenwicht van ontvangsten en uitgaven blijkt, alsmede de rekeningen van het vorige jaar met de nodige verantwoordingsstukken ;
7. aanvaarden dat de aangestelde inspecteurs en verificateurs respectievelijk de werking en de boekhouding, zo nodig ter plaatse, onderzoeken ;
8. de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, die krachtens de artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek kan ten laste worden gelegd van de organisatie en haar medewerkers, door een verzekering laten dekken.

— *Aangenomen.*

Artikel 5

De in artikel 3, § 1, 1 bedoelde vereniging moet bovendien :

1. ofwel een landelijke vereniging ofwel een

streekvereniging zijn. Onder landelijke vereniging wordt verstaan de vereniging die aan de volgende voorwaarden voldoet :

- ten minste twintig actieve groepen hebben ;
- een werking hebben in ten minste vier provincies van het Nederlandse taalgebied, en in ieder van deze provincies ten minste één actieve groep hebben en daarenboven in iedere provincie, ten minste zes activiteiten van de eigen kunstdiscipline per jaar organiseren voor het publiek.

Onder streekvereniging wordt verstaan de vereniging die aan de volgende voorwaarden voldoet :

- ten minste tien actieve groepen hebben ;
- een werking hebben in ten minste tweederden van de bestuurlijke arrondissementen van een provincie van het Nederlandse taalgebied of in ten minste één derde van de bestuurlijke arrondissementen in twee provincies, en in ieder van deze arrondissementen ten minste één actieve groep hebben en daarenboven in ieder arrondissement ten minste drie activiteiten van de eigen kunstdiscipline per jaar organiseren voor het publiek.

De provinciale geleding van een erkende landelijke vereniging wordt gelijkgesteld met een autonome streekvereniging, wanneer zij beantwoordt aan dezelfde voorwaarden, met uitsluiting van artikel 4, 1.

Voor de toepassing van dit decreet wordt met een provincie gelijkgesteld het geheel van de bestuurlijke arrondissementen Halle-Vilvoorde en Leuven, alsook het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

2. Als landelijke vereniging een raad van beheer hebben met leden uit ten minste vier verschillende provincies.

3. De amateuristische kunstbeoefening inrichten, bedrijven of bevorderen door middel van ieder van de volgende activiteiten :

- a) het stelselmatig begeleiden en stimuleren van de initiatieven van amateuristische kunstbeoefening van de provinciale geledingen en van de lokale groepen ;
- b) het uitgeven van een tijdschrift, dat ten minste vier maal per jaar verschijnt, ofwel in eigen beheer, ofwel in samenwerking met andere op basis van dit decreet erkende organisaties, waarbij het tijdschrift zich richt tot de kunstdiscipline van de organisatie(s) ;
- c) ofwel zelf, ofwel in samenwerking met andere erkende verenigingen van eenzelfde kunstdiscipline als bedoeld in dit artikel, documentatie, hulp- en leermiddelen ten behoeve van de provinciale geledingen en van de lokale groepen uitgeven of ter beschikking stellen ;
- d) het organiseren van ten minste twee van de volgende activiteiten : wedstrijden, congressen, studiedagen, demonstraties of tentoonstellingen ;

e) het organiseren van opleidingscursussen voor kaderleden, medewerkers of belangstellenden, tenzij de vereniging deze opdracht toevertrouwt aan een andere op basis van dit decreet erkende organisatie ;

f) per actieve groep ten minste drie activiteiten per jaar van de eigen kunstdiscipline organiseren voor het publiek.

De vereniging moet deze activiteiten, als bedoeld in dit artikel, hebben georganiseerd gedurende ten minste één jaar vóór de indiening van de aanvraag tot erkenning.

De Koning bepaalt nader, de Hoge Raad voor de Volksopleiding — voortaan de Hoge Raad genoemd — gehoord, de regeling voor de erkenning van de landelijke verenigingen of streekverenigingen.

— *Aangenomen.*

Artikel 6

§ 1. De in artikel 3, § 1,2 bedoelde instelling moet bovendien :

1. een werking ontplooiën in ten minste vier provincies van het Nederlandse taalgebied.
2. De amateuristische kunstbeoefening bevorderen door middel van :

a) hetzij het organiseren van opleidingscursussen voor kaderleden, medewerkers of belangstellenden gedurende ten minste vijfhonderd volle uren per kalenderjaar en per educatief personeelslid.

Voor de educatieve personeelsleden met halve dagtaak wordt het vereiste aantal uren van vijfhonderd teruggebracht op tweehonderdvijftig.

De instelling moet bovendien ten minste één van sub b, van dit punt bedoelde activiteiten organiseren, met uitzondering van de activiteiten bedoeld in 5°.

b) hetzij het organiseren van ten minste vier van de volgende activiteiten, waarbij de activiteiten als bedoeld in sub 5° en 6° steeds moeten georganiseerd worden :

- 1°. het verzamelen, ordenen, instandhouden en ter beschikking stellen van het publiek van studie- en documentatiemateriaal ;
- 2°. het uitgeven van publikaties ;
- 3° het ter beschikking stellen van nuttig materiaal voor de amateuristische kunstbeoefening ;
- 4° het organiseren van wedstrijden of demonstraties of tentoonstellingen op landelijk niveau ;
- 5° het organiseren van opleidingscursussen voor kaderleden, medewerkers of belangstellenden gedurende ten minste honderd volle uren per kalenderjaar ;
- 6° het bevorderen van overleg en coördinatie tussen organisaties van eenzelfde of meerdere kunstdisciplines.

De instelling moet deze activiteiten hebben georganiseerd gedurende ten minste één jaar vóór de indiening van de aanvraag tot erkenning.

§ 2. De instelling kan zowel disciplinair als interdisciplinair werken.

— *Aangenomen.*

Artikel 7

De erkenning is voorts afhankelijk van de volgende voorwaarden waaraan de in de artikelen 5, 3, e), en 6, § 1,2, a) en b) bedoelde opleidingscursussen moeten beantwoorden :

1. de cursussen worden gevolgd door een deelnemersgroep die ten minste uit twaalf personen bestaat ;
2. zij worden geleid door een deskundig cursusleider die ofwel een voor subsidiëring in aanmerking komend educatief personeelslid is, ofwel een medewerker die door de Minister als deskundig wordt erkend ;
3. iedere cursus dient vooraf in de door de Minister voorgeschreven vorm ter kennis gebracht van de bevoegde dienst, met vermelding van de cursusleider, van het aantal uren en de spreiding van deze uren met opgave van begin- en einduur ;
4. de cursussen dienen georganiseerd in de lokalen en ruimten die voor hun situering, opzet, indeling en inrichting de organisatie in staat stellen haar taak op een efficiënte wijze te vervullen ; de lokalen en ruimten, met inbegrip van hun uitrusting, dienen, waar mogelijk, zodanig ingericht te zijn dat zij, ook voor de in zijn bewegingen beperkte mens, toegankelijk zijn ;
5. er wordt slechts één cursusleider in aanmerking genomen per groep van ten minste twaalf deelnemers. Per dag en per cursusleider worden niet meer dan negen uren in aanmerking genomen ;
6. iedere cursus moet ten minste zes uren bevatten en in zijn geheel georganiseerd worden voor eenzelfde deelnemersgroep.

— *Aangenomen.*

Artikel 8

Van de bepalingen onder artikel 5, 1 wat het aantal actieve groepen betreft, en van artikel 6, § 1, 2 a) wat het aantal uren betreft, kan worden afgeweken, indien blijkt dat bijzondere sociaal-culturele omstandigheden de ontwikkeling van de organisatie hebben afgeremd. In dit geval kan tot voorlopige erkenning worden overgegaan.

De Koning bepaalt, de Hoge Raad gehoord, de bijzondere sociaal-culturele omstandigheden krachtens welke betrokken organisatie op voorlopige erkenning aanspraak kan maken.

Indien na de twee op de voorlopige erkenning

volgende jaren niet is voldaan aan de bij artikel 5,1 en artikel 6, § 1, 2, a) bepaalde voorwaarden, vervalt de voorlopige erkenning.

— *Aangenomen.*

Artikel 9

De Koning bepaalt nader, de Hoge Raad gehoord, de formaliteiten voor het verlenen, het handhaven en het opheffen van de erkenning en het indienen van bezwaren.

— *Aangenomen.*

Artikel 10

De Minister verleent de erkenning. Hij heft deze op, de Hoge Raad gehoord.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk III Toelageregeling

Artikel 11

De rijkstoelage bestaat uit een toelage voor personeelskosten, uit een vaste basistoelage en uit een toelage voor de werking.

— *Aangenomen.*

Artikel 12

1. Als gesubsidieerde personeelskosten komen in aanmerking, het brutobedrag van het salaris en van het vakantiegeld van de personeelsleden, vermeerderd met de bijdragen die de werkgever dient te storten in toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen ;
2. Voor de berekening van de toelagen bepaalt de Koning, de Hoge Raad gehoord, de weddeschalen en de daaraan gekoppelde voorwaarden ;
3. het in aanmerking te nemen brutobedrag van het salaris mag niet hoger zijn dan de eindwedde van bestuurssecretaris in de rijksadministratie ;
4. de weddeschalen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen, zoals deze van toepassing zijn voor het rijkspersoneel ;
5. de weddetoelagen worden slechts toegekend indien de uitgekeerde brutosalarissen ten minste overeenstemmen met de hiervoor bedoelde weddeschalen ;
6. De Koning bepaalt, de Hoge Raad gehoord, de aard van de diploma's of andere bekwaamheidsbewijzen, waarvan de personeelsleden naargelang van hun functie houder moeten zijn

en de bewijzen van ervaring die zij dienen over te leggen, opdat de organisatie uit hoofde van deze documenten toelagen zou kunnen ontvangen.

— *Aangenomen.*

Artikel 13

Wanneer een organisatie meer dan drie personeelsleden in dienst heeft moet ten minste één personeelslid bijzonder bevoegd zijn voor educatieve taken.

— *Aangenomen.*

Artikel 14

Voor de erkende landelijke vereniging als bedoeld in artikel 3, § 1, 1 omvat de **rijkstoelage** :

1. vijfennegentig procent van de in artikel 12 bedoelde personeelskosten voor het eerste personeelslid ;
2. tachtig procent van de in artikel 12 bedoelde personeelskosten voor ten hoogste twee bijkomende personeelsleden ;
3. zestig procent van de in artikel 12 bedoelde personeelskosten voor de overige bijkomende personeelsleden. ;
4. een vaste jaarlijkse basistoelage van honderdduizend fr. voor de werking ;
5. een jaarlijkse werkingstoelage van vijfenzeventig procent op de huisvestings- en secretariaatskosten en op de werkingskosten die voortvloeien uit de activiteiten als bedoeld in artikel 5, met uitzondering van punt 3 f) voor zover zij naar het oordeel van de Minister een redelijk niveau niet overschrijden ;
6. een jaarlijkse werkingstoelage van ten hoogste tienduizend fr. per schijf van tien actieve groepen als tussenkomst in de kosten voor de honoraria van deskundigen waarop beroep wordt gedaan bij de organisatie van de activiteiten, als bedoeld in artikel 5, 3 f).

De deskundige moet als dusdanig door de Minister worden erkend.

— *Aangenomen.*

Artikel 15

Voor de erkende autonome streekvereniging, als bedoeld in artikel 3, § 1, 1 omvat de rijkstoelage :

1. vijfenveertig procent van de in artikel 12 bedoelde personeelskosten voor het eerste personeelslid ;
2. dertig procent van de in artikel 12 bedoelde personeelskosten voor de overige bijkomende personeelsleden ;
3. een vaste jaarlijkse basistoelage van vijftigduizend fr. voor de werking ;

4. een jaarlijkse werkingstoelage van vijfenzeventig procent op de huisvestings- en secretariaatskosten en op de werkingskosten die voortvloeien uit de activiteiten als bedoeld in artikel 5, met uitzondering van punt 3 f) voor zover zij naar het oordeel van de Minister een redelijk niveau niet overschrijden ;
5. een jaarlijkse werkingstoelage van ten hoogste tienduizend fr. per schijf van tien actieve groepen als bedoeld in artikel 14,6.

— *Aangenomen.*

Artikel 16

Voor de erkende provinciale geleding van een erkende landelijke vereniging, als bedoeld in artikel 3, § 1, 1 omvat de rijkstoelage :

1. een vaste jaarlijkse basistoelage van vijftigduizend fr. voor de werking ;
2. een jaarlijkse werkingstoelage van vijfenzeventig procent als bedoeld in artikel 15,4.

— *Aangenomen.*

Artikel 17

Voor de erkende instelling, als bedoeld in artikel 3, § 1, 2 omvat de rijkstoelage :

1. vijfennegentig procent van de in artikel 12 bedoelde personeelskosten voor het eerste personeelslid ;
2. tachtig procent van de in artikel 12 bedoelde personeelskosten voor ten hoogste twee bijkomende personeelsleden ;
3. zestig procent van de in artikel 12 bedoelde personeelskosten voor de overige bijkomende personeelsleden ;
4. een vaste jaarlijkse basistoelage van honderdduizend fr. voor de werking ;
5. een jaarlijkse werkingstoelage van tweehonderdvijftigduizend fr. voor de eerste twee educatieve personeelsleden, en van honderdduizend fr. per bijkomend educatief personeelslid. Voor de personeelsleden met half-tijdse dagtaak worden deze bedragen gehalveerd ;
6. een jaarlijkse uitrustingstoelage van ten hoogste zestig procent met een maximum van honderdduizend fr. voor het aankopen van nuttig materiaal dat ter beschikking wordt gesteld van organisaties of groepen.

— *Aangenomen.*

Artikel 18

De Minister kan de in dit decreet vermelde vaste bedragen aanpassen aan de schommeling van het indexcijfer der consumptieprijzen.

— *Aangenomen.*

Artikel 19

Onder voorbehoud van de Minister de afrekening van het vorige jaar en de begroting van het lopende jaar heeft goedgekeurd, wordt de toelage uitgekeerd bij wege van driemaandelijke voorschotten die ieder kwartaal van het begrotingsjaar waarvoor ze uitgetrokken en goedgekeurd zijn, worden betaald ten belope van een vierde van de toelage die het vorige jaar werd toegekend.

Het nog resterende gedeelte van de toelage wordt vóór 1 maart van het jaar volgend op het gesubsidieerde activiteitsjaar uitgekeerd, nadat de Minister de uitgaven van het afgelopen jaar en de overgelegde bewijsstukken heeft goedgekeurd.

— *Aangenomen.*

Artikel 20

De Koning bepaalt, de Hoge Raad gehoord, de regels betreffende de aanvraag en de uitkering van de subsidies. De subsidies toegekend op basis van dit decreet mogen niet gecumuleerd worden met andere rijkssubsidies die op hetzelfde voorwerp slaan.

— *Aangenomen.*

Artikel 21

Voor de erkende landelijke vereniging, als bedoeld in artikel 3, § 1, 1 wordt het aantal gesubsidieerde personeelsleden begrensd door het aantal actieve groepen.

Voor de eerste veertig actieve groepen is één personeelslid subsidieerbaar, waarbij dit aantal kan gehalveerd worden voor een personeelslid met halftijdse dagtaak.

Per bijkomende tachtig actieve groepen komt één bijkomend personeelslid voor subsidiëring in aanmerking. Dit aantal kan gehalveerd worden voor een personeelslid met halftijdse dagtaak.

— *Aangenomen.*

Artikel 22

Voor de autonome erkende streekverenigingen, als bedoeld in artikel 3, § 1, 1 is één personeelslid met halftijdse dagtaak subsidieerbaar voor de eerste twintig actieve groepen. Per bijkomende twintig actieve groepen komt één bijkomend personeelslid met halftijdse dagtaak voor subsidiëring in aanmerking.

— *Aangenomen.*

Artikel 23

Wanneer in een landelijke vereniging of in een streekvereniging gedurende twee achtereenvol-

gende jaren de evolutie van het aantal actieve groepen zulks wettigt, staat de Minister, overeenkomstig de in artikelen 21 en 22 bepaalde criteria, een uitbreiding van het aantal subsidieerbare personeelsleden toe. Deze uitbreiding kan per jaar echter ten hoogste één personeelslid omvatten.

— *Aangenomen.*

Artikel 24

Wanneer in een landelijke vereniging of in een streekvereniging gedurende twee achtereenvolgende jaren de evolutie van het aantal actieve groepen zulks wettigt, past de Minister, overeenkomstig de in artikelen 21 en 22 bepaalde criteria, een vermindering toe van het aantal subsidieerbare personeelsleden.

— *Aangenomen.*

Artikel 25

Voor de erkende instelling als bedoeld in artikel 3, § 1, 2 wordt het aantal gesubsidieerde personeelsleden begrensd als volgt :

1. er is één educatief personeelslid subsidieerbaar per vijfhonderd volle uren die besteed zijn aan opleidingscursussen, als bedoeld in artikel 6, § 1, 2, a) ;
2. er is één halftijds personeelslid, subsidieerbaar per activiteit als bedoeld in artikel 6, § 1, 2, b).

— *Aangenomen.*

Artikel 26

Wanneer in een instelling als bedoeld in artikel 3, § 1, 2 gedurende twee achtereenvolgende jaren de evolutie van het aantal gepresteerde uren zulks wettigt, staat de Minister, overeenkomstig het in artikel 25 bepaalde criterium, een uitbreiding van het aantal subsidieerbare personeelsleden toe.

Deze uitbreiding kan per jaar echter ten hoogste één educatief personeelslid omvatten.

— *Aangenomen.*

Artikel 27

Wanneer in een instelling als bedoeld in artikel 3, § 1, 2 gedurende twee achtereenvolgende jaren de evolutie van het aantal gepresteerde uren zulks wettigt, past de Minister, overeenkomstig het in artikel 25 bepaalde criterium, een vermindering toe van het aantal subsidieerbare personeelsleden.

— *Aangenomen.*

Artikel 28

Elk voor subsidiëring in aanmerking komend personeelslid met voltijdse dagtaak kan vervangen worden door twee personeelsleden met halftijdse dagtaak.

— *Aangenomen.*

Artikel 29

Vanaf het tweede voor subsidiëring in aanmerking komende personeelslid met voltijdse dagtaak kunnen de functie en de subsidiëring van de bijkomende personeelsleden verdeeld worden over verscheidene nevenambtelijke medewerkers, met dien verstande dat het totaal van de toelagenaan de nevenambtelijke medewerkers, het totaal van de toelage voor de personeelskosten van de overeenstemmende subsidieerbare personeelsleden niet overtreft.

— *Aangenomen.*

Artikel 30

De organisaties moeten jaarlijks vóór 1 april opgave doen van het aantal personeelsleden dat in aanmerking kan komen voor de berekening van de in het volgende begrotingsjaar subsidieerbare personeelskosten.

— *Aangenomen.*

Artikel 31

Voor nieuwe experimentele initiatieven kunnen starttoelagen worden verleend. De Koning bepaalt, het met redenen omkleed advies van de Hoge Raad gehoord, het bedrag van de starttoelagen en de regelen volgens welke zij worden toegekend. De starttoelagen kunnen worden verleend voor een periode van maximum drie jaar.

— *Aangenomen.*

Hoofdstuk IV Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 32

De organisaties van amateuristische kunstbeoefening worden onttrokken aan het toepassingsgebied van het koninklijk besluit van 24 maart 1967, tot subsidiëring van de activiteit van nationale en regionale organisaties ten bate van de Nederlandstalige Volksontwikkeling, gewijzigd bij koninklijk besluit van 22 december 1971.

Evenwel blijven de organisaties, die in toepassing van het vermelde koninklijk besluit als organisaties ten bate van de Nederlandstalige Volksontwikkeling erkend zijn, de daaraan verbonden

subsiëring genieten tot de datum van hun erkenning, overeenkomstig het onderhavig decreet en uiterlijk tot 1 januari 1983.

— *Aangenomen.*

Artikel 33

Tijdens de eerste twee jaren volgend op de erkenning overeenkomstig dit decreet, is het aantal subsidieerbare personeelsleden van de organisaties niet hoger dan het aantal op 1 januari 1980 werkelijk in dienst zijnde gesubsidieerde personeelsleden, aangevuld binnen de normen van onderhavig decreet met één personeelslid voor de landelijke vereniging met minder dan vijf erkende provinciale geledingen en met twee personeelsleden voor de landelijke vereniging met vijf of meer erkende provinciale geledingen, met één personeelslid voor de instelling en met één personeelslid met halftijdse dagtaak voor de autonome streekvereniging.

— *Aangenomen.*

Artikel 34

De organisaties van amateuristische kunstbeoefening die, op de dag van inwerkingtreding van dit decreet met toepassing van voormeld koninklijk besluit van 24 maart 1967 zijn erkend, worden, voor het indienen van hun aanvraag tot erkenning op grond van dit decreet, ervan vrijgesteld de activiteiten van de actieve groepen gedurende het jaar 1980 te bewijzen.

De bewijsvoering voor de opleidingscursussen van de instellingen wordt voor dezelfde periode beperkt tot honderd uren en voor de instellingen zoals bedoeld in artikel 6, § 1, 2, b) tot vijftig uren.

— *Aangenomen.*

Artikel 35

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1981.

— *Aangenomen.*

DE VOORZITTER : Dames en heren, de artikelsgewijze bespreking is gesloten. De naamstemming over het gehele ontwerp van decreet zal zo dadelijk plaatshebben.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Indiening en verzending

DE VOORZITTER : Door de heren De Leeck, Van den Eynden, mevrouw Herman-Michielsens en de heer De Beul werd zoëven een voorstel van resolutie ingediend betreffende het sluiten van een

cultureel verdrag met de Volksrepubliek China — 97 (1979-1980)-Nr. 1.

Dit voorstel van resolutie wordt verzonden naar de Commissie voor buitenlands cultuurbeleid.

ONTWERP VAN DECREET houdende de rijks-subsidieregeling voor de Nederlandstalige organisaties van amateuristische kunstbeoefening — 13 (B.Z. 1979)-Nrs. 1 tot 13

Naamstemming

DE VOORZITTER : Aan de orde is de naamstemming over het afgehandelde ontwerp van decreet houdende de rijks-subsidieregeling voor de Nederlandstalige organisaties van amateuristische kunstbeoefening.

Er wordt overgegaan tot de naamstemming.

Uitslag van de stemming :

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
115 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt de Raad het ontwerp van decreet aan ; het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden overgezonden.

JA hebben geantwoord :

Adriaensens H.	Deneir A.
Adriaensens J. (Mevr.)	De Pauw- Deveen L.
Anciaux V.	De Rore A.
Baldewijns E.	De Rouck G.
Bascour J.	Detiège L. (Mevr.)
Boel H.	Devos G. (Mej.)
Boeykens G.	De Weweire M. (Mej.)
Bogaerts A.	Dewulf Maurice
Bourry M.	Dhoore L.
Breyne P.	Diegenant A.
Capoen M.	Dielens G. (Mevr.)
Cardoen G.	Egelmeers I.
Caudron J.	Gabriels J.
Cauwenberghs F.	Galle M.
Claeys Walter	Geens G.
Coens D.	Gerits J.
Cools B.	Gijs R.
Cornelis F.	Hancké L.
De Backer- Van Ocken R.	Hostekint R.
De Baere A.	Kelchtermans L.
De Beul A.	Kenens M.
De Bondt F.	Kuylen H.
De Bruyne H.	Lagae A.
De Clercq Constant	Laridon A.
Declercq Tijnl	Leemans E.
De Kerpel P.	Lenaerts L.
Deleeck H.	Lenssens J.
Demeester- De Meyer W.	Lindemans L.

Maes- Van Robaeyns M.	Uyttendaele R.
Martens W.	Van Belle I.
Mesotten W.	Van Biervliet L.
Moors C.	Vandenabeele A.
Nauwelaerts R.	Van den Brande L.
Nyffels G.	Van den Eynden J.
Olivier M.	Van den Nieuwenhuijzen J.
Otte R.	Van der Elst F.
Panneels- Van Baelen M.	Vanderheyden V.
Pans L.	Van der Niepen P.
Peeters Walter	Vandezande R.
Rutten Mathieu	Van Elewyck J.
Schiltz H.	Van Elsen C.
Seeuws W.	Van Elslande R.
Sleeckx J.	Vangeel J.
Smeers T.	Van Grembergen P.
Smet M. (Mevr.)	Vangronsveld F.
Smets A.	Vanhaverbeke A.
Smitt C. (Mej.)	Vankeirsbilck E.
Somers J.	Van Nevel A.
Steverlynck A.	Vannieuwenhuyze R.
Steyaert R. (Mej.)	Van Ooteghem O.
Storme M.	Vanvelthoven L.
Swaelen F.	Verbist A.
Taelman W.	Verge ylen J.
Tanghe F.	Verhaegen Guido
Temmerman G.	Verleysen W.
Tobback L.	Weckx H.
Turf-De Munter G.	Willems G.
	Willockx F.
	Windels R.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

DE VOORZITTER : Dames en heren, dit betekent meteen het einde van onze werkzaamheden voor vandaag. De volgende openbare vergadering heeft normaliter plaats op dinsdag 19 februari 1980.

Ik stel voor het bepalen van uur en agenda aan het Bureau en uw Voorzitter over te laten.

(Instemming)

De vergadering is gesloten.

— De vergadering wordt gesloten om 16.20 uur.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (R.v.O. art. 51)

Indiening

Schriftelijke vragen werden ingediend door de heren J. Gabriëls, W. Kuijpers, H. Lahaye, A. Laridon, R. Nauwelaerts, J. Somers, H. Suykerbuyk, G. Temmerman, J. Valkeniers, C. Van Elsen.

RECHTZETTINGEN

Handelingen nr. 3 van 18 december 1979

— Blz. 87

- “Berichten van verhindering”, 9e regel :
“G. Nyffels,” weglaten.

— Blz. 144

- “Afwezig waren : ’ ’ , rechterkolom : “Verleysen W. ” weglaten.

- “Afwezig waren met kennisgeving van een gewettigde reden : “, rechterkolom in fine : “Verleysen W.” toevoegen.

— Blz. 146

- “Afwezig waren : “, rechterkolom : “Verleysen W.” weglaten.
“Afwezig waren met kennisgeving van een gewettigde reden : ’ ’ , rechterkolom in fine : “Verleysen W.” toevoegen.